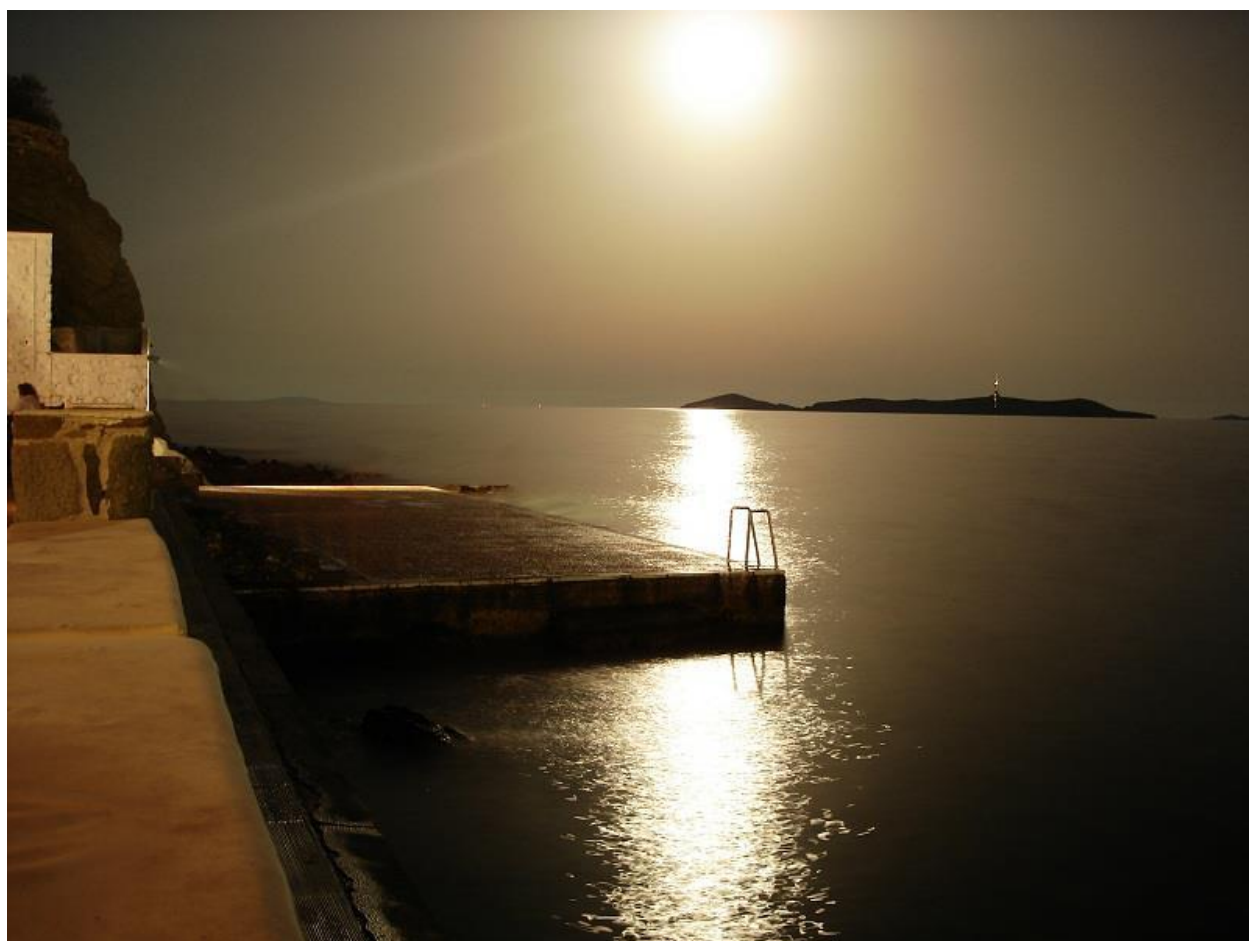

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ηλεκτρονική Έκδοση
01/07/17 - 30/09/17

Τεύχος 86

Ένα ήσυχο πρωινό στη Σύρο..

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56 - 5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 8226785

E-Mail : syn.syrianon@gmail.com

: synsyrianon@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Διαδικτυακή Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 22ο - Τεύχος 86

ΙΟΥΛ - ΑΥΓ - ΣΕΠ 2017

ISSN 2241 - 9497

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Δημιουργία - Ενημέρωση

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Δημήτρης Βόϊκος

Χρήστος Θανόπουλος

Νινέτα Κοντογεώργη

Τάκης Κυριτσόπουλος

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερους

Ντίνα Συκουτρή

Δημήτριος Σουλιώτης

Ελένη Χατζίρη

Διόρθωση Κειμένων

Ασπασία Τριανταφυλλίδου

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Κ.Ν.Π/-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των συνεργατών συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Φωτογραφία εξωφύλλου από το FB.

Ημερήσια Εκδρομή στη Θήβα και στην παραλία του Αγ. Μηνά, στη Δροσιά Χαλκίδος

Σάββατο 14 Οκτωβρίου 2017

Το καλοκαίρι είναι πλέον μια γλυκιά ανάμνηση που μας αναζωογόνησε και η νέα χρονιά που ξεκινά , μας υπόσχεται νέες συγκινήσεις και περισσότερες περιηγήσεις.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ώρα 9.00: Συγκέντρωση στην οδό Γ' Σεπτεμβρίου, έναντι Hondos Center, και αναχώρηση για την πόλη των Θηβών.

Ώρα 10.30: Άφιξη στη Θήβα, προσκύνημα στον Ι.Ν. Ευαγγελιστή Λουκά, όπου βρίσκεται η θαυματουργή λάρνακα που φιλοξένησε το σκήνωμα του Ευαγγελιστή και Αποστόλου.

Ώρα 11.30: Άφιξη στο νέο υπερσύγχρονο Αρχαιολογικό Μουσείο Θήβας (Θρεψιάδου 1, τηλ. 22620-23559), στο προαύλιο του οποίου υπάρχει φράγκικος πύργος του Σαιντ-Ομέρ (13ου αιώνα) και στο υπόγειο του βρίσκεται οικοδόμημα του 2500 π.Χ., καθώς και προϊστορικό νεκροταφείο. Το Μουσείο φιλοξενεί πλούσιους θησαυρούς και τοιχογραφίες από το μυκηναϊκό ανάκτορο της Καδμείας Ακρόπολης, το μεγαλύτερο του Αιγαιακού χώρου, καθώς και σημαντικά ευρήματα από ολόκληρη τη Βοιωτία, που ανάγονται από την πρώιμη Εποχή του Χαλκού έως τη Φραγκοκρατία.

Ώρα 13.00: Σύντομη περιήγηση στους εξωτερικούς αρχαιολογικούς χώρους της Καδμείας Ακρόπολης και των Ηλεκτρών Πυλών και αναχώρηση για το γραφικό λιμανάκι του Αγ. Μηνά, στη Δροσιά Χαλκίδος, ακολουθώντας την ειδυλλιακή διαδρομή δίπλα στις λίμνες Υλίκη και Παραλίμνη.

Ώρα 14.00: Άφιξη στον Αγ. Μηνά, όπου στη ταβέρνα "Αμμουδιά" (τηλ. 22210-97097) θα γευτούμε εξαιρετικούς ψαρομεζέδες και ουζάκι, με θέα τις βαρκούλες στη θάλασσα.

Ώρα 17.00: Αναχώρηση για καφέ στη Χαλκίδα, δίπλα στην παλιά γέφυρα του Ευρίπου και επιστροφή στην Αθήνα.

Κόστος συμμετοχής: 15 ευρώ το άτομο, επιπλέον 6 ευρώ για το εισιτήριο μουσείου (άνω των 65 ετών 3 ευρώ) και 3 ευρώ για τον ξεναγό. **Συνολικά 24 ευρώ και άνω των 65, 21 ευρώ.** Δεν περιλαμβάνεται το φαγητό.

Δηλώσεις συμμετοχής:

Κοντογεώργη Νινέττα: 210-9349195, 6948326481
Θανόπουλος Χρήστος: 210-7291746, 6944852669

ΑΙΓΑΙΟ: Το Ελληνικό Αρχιπέλαγος. Αλμύρα και φως!

Από την κ. Μαρία Ρώτα

Οι Κυκλάδες είναι μια χαρούμενη συμφωνία σε λευκό και γαλάζιο! Η θάλασσα είναι η μοίρα του Κυκλαδίτη!

“Άξιον εστί” το απέραντο γαλάζιο! “Άξιον εστί” το ασύλληπτο μπλε της Ελληνικής θάλασσας. Με αυτά τα λόγια τίμησε το Αιγαίο ο Ελύτης.

Ένα μικρό “τάμα” στην υγρή “Ελεούσα” έκανε ο αείμνηστος Μάριος Πλωρίτης, ο σημαντικός συγγραφέας, στη ομιλία του κάποτε καλεσμένος από την Εκπολιτιστική Ένωση του Βροντάδου της Χίου.

Τιμώντας την Ελληνική θάλασσα είπε: “... Τούτη η λόγχη γης που σπαθίζει την Ανατολική Μεσόγειο, τούτη η αλυσίδα από βουνά γύρω σε στενούς κάμπους, σπρώχνει αναπότρεπτα τους Έλληνες στη θάλασσα. Λιγοστοί λαοί έχουν θηλάσει, βιώσει, αγαπήσει, παλέψει με τη θάλασσα, απ' τη θάλασσα, για τη θάλασσα, όσο οι Έλληνες. Μιας χώρας αφρογεννημένης και αφροτυλιγμένης, όπως η Ελλάδα, η ιστορία και η καθημερινότητά της, οι πόθοι και τα πάθη της, το βίός της και η ποίησή της, η πράξη και το όραμά της, είναι πάνω απ' όλα η θάλασσα!

Τη νοιώθουμε τροφό μας, αλλά και ερωμένη μας, γόησσα αλλά και Σειρήνα. Είναι τόσο δική μας αλλά και άπιαστη. Στις φλέβες μας κυλάει θαλασσινό νερό, στα μάτια μας καθρεπτίζονται κύματα και στο νου μας χορεύουν τα νερά των λιμανιών και των ωκεανών.

Όσο μακριά και να γυρίσει η μνήμη, Έλληνες και θάλασσα ταξιδεύουν ζευγαρωμένοι στους αιώνες. Η μυθολογία της Ελλάδας είναι κατάσπαρτη από θαλασσινούς θεούς, οι πιο παλιοί πολιτισμοί της ήταν θαλασσόθρεφτοι, τα πρώτα έπη της (ποιήματα) ήταν θαλασσόβρεχτα και βέβαια, η Αργοναυτική και η Τρωική εκστρατεία ήταν μεγάλα και σημαντικά θαλασσινά εγχειρήματα. Η Οδύσσεια ήταν μια μοναδική ποντοπόρα περιπέτεια με τον Οδυσσέα να ταλαιπωρείται τόσα χρόνια μέσα στη θάλασσα μέχρι να φθάσει στην Ιθάκη, (όπως έγραψε ο Ησίοδος).

Από την εποχή του Ομήρου οι Έλληνες τραγούδησαν τον “οίνοπα πόντον” (την κρασάτη θάλασσα) όπως αναφέρεται στην Ιλιάδα και της έδωσαν επίθετα αμέτρητα.

Ονόμασαν τη θάλασσα: αφρόεσσα, αφροστεφή, αφροκυματούσα, βαθύκολπη, βαθύρροη, ηχήεσσα (βουερή), ιχθυόεσσα (ψαρομάννα), πολυκύμαντη και άλλα...

Η Μεσόγειος ήταν πάντα “η καθ' ημάς” ή “η παρ' ημίν θάλασσα”. Προπάντων το Αιγαίο, η γέφυρα με την Ασία, είναι κατάσπαρτο, όπως γράφει ο Κάλβος, από πανέμορφα... “χλωρά μοσχοβολούντα νησιά”. Το Αιγαίο είναι ένα πέλαγος πλουμισμένο με πετράδια...

ΚΥΚΛΑΔΟΝΗΣΙΑ: Απέραντη Γοητεία

Οι Κυκλάδες είναι ένα σύμπλεγμα νησιών με ιδιαίτερη “προσωπικότητα”. Το καθένα έχει μια μεγάλη πορεία στο χρόνο. Παιδιά του Εγκέλαδου, αυτού του Τιτάνα που σκαλίζει το εσωτερικό της γης. Λαμπερά πετράδια στο φως του Απόλλωνα έγιναν τα νησιά και ο Εγκέλαδος τ' απόθεσε πάνω στο μπλε της θάλασσας όπως να 'ναι, χωρίς καλλιτεχνικές αξιώσεις. Κι όμως, του βγήκε έξοχη εργασία. Τώρα δείχνει να κοιμάται. Ήσυχος, αφού έκανε μια άσκηση παιχνιδιού και διακόσμησης. Δημιούργησε ένα μοναδικό σκηνικό καθαρότητας γραμμών και χρωμάτων. Ας μην ξυπνήσει ποτέ πια.

Τοπία σαν την αφροστολισμένη γειτονιά των Κυκλάδων είναι οι Παρθενώνες της Ελληνικής φύσης. Οι Κυκλάδες έχουν πολλούς φίλους και θαυμαστές. Πολλοί τη λάτρεψαν σαν μικρές θεές τους. Μερικές απ' αυτές τραγουδήθηκαν από τους ραψωδούς. Οι θεοί μοιάζει νάναι στο σπίτι τους, στις Κυκλάδες, με πρώτο τον Απόλλωνα που σκόρπισε το φως! Η ιστορία των νησιών χάνεται στα βάθη της προϊστορίας. Ο πολιτισμός τους θαμπώνει!

Αλμύρα και φως! Αυτή είναι η κυκλαδίτικη ατμόσφαιρα. Μια ατμόσφαιρα που μοσχοβολά αλμύρα, φύκια, θυμάρι και μέλι. Κι ένας ήχος. Η θάλασσα! Οι άνθρωποι σε τούτα τα νησιά έζησαν μαζί με τη θάλασσα. Και κανείς λαός δεν συντροφεύτηκε απ' αυτήν όσο τούτοι οι άνθρωποι με τα σκαμμένα κι αλμυροποιημένα πρόσωπα. Οι Κυκλαδίτες ναυτικοί και οι ψαράδες αναπνέουν και υπάρχουν απ' αυτήν και γι' αυτήν. Τη θάλασσα.

Παντού στα Κυκλαδονήσια, το βλέμμα ακουμπά στα μάρμαρα και στην γκρίζα πεντακάθαρη πέτρα, υλικά που χρησίμευαν στους ανθρώπους να χτίσουν τα σπίτια τους με τις αυλές, να δημιουργήσουν τα νησιώτικα οικιστικά σύνολα και τις άπειρες εκκλησίες, αφού ο Χριστιανισμός έγινε τόσο καλοδεχούμενος στα νησιά.

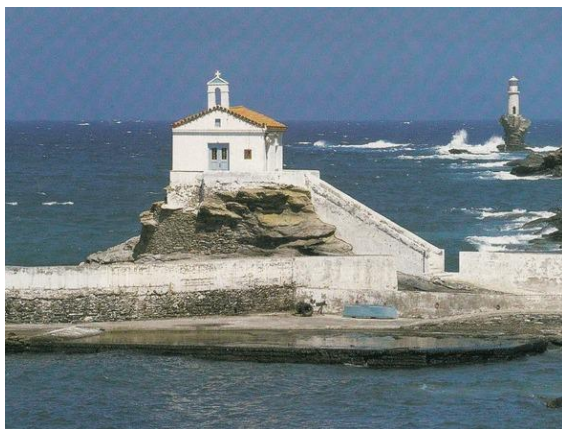
Σε κάθε λοφίσκο δεσπόζει κι ένα κάτασπρο ξωκλήσι. Στην κορφή κάθε νησιωτικής Χώρας φαντάζει από μακριά το καμpanαριό της μεγάλης εκκλησιάς. Και γύρω της φωλιασμένα τα κατάλευκα σπίτια. Τα τελευταία σπίτια, πιάνονται σαν σε χορό γύρω από τη Χώρα, λες και προστάτευαν την άκρη της από τους πειρατές που είχαν γεμίσει το Αιγαίο τον 17ο και 18ο αιώνα. Οι Κυκλάδες έχουν μια εκτυφλωτική λευκότητα που την υπογραμμίζει το γυμνό και το λειψό. Βράχος και θεότητα, ένας δίδυμος συμβολισμός. Αυτούς τους βράχους έσκαψαν οι νησιώτες με πολύ κόπο. Έσκαψαν τα πλευρά των βουνών, μα και το χώμα είναι λιγοστό, να τα καλλιεργήσουν, να καρπίσουν, να ζήσουν τις φαμίλιες τους.

Σειρές βαθμιδωτές ξερολιθιές συγκρατούν το χώμα και θυμίζουν ατελείωτες κερκίδες θεάτρου. Πάνω σ' αυτό το χώμα, το τόσο αδύνατο και λειψό σε συστατικά, που οι βροχές σπάνια το θυμούνται, ποτισμένο με αλμύρα, σ' αυτό το χώμα που μερικές φορές θυμίζει αλεσμένη πέτρα, σ' αυτό το χώμα που καίγεται απ' τον ήλιο τον ανελέητο και στεγνώνει απ' το δυνατό μελτέμι, σ' αυτό το χώμα γίνεται το θαύμα της φύσης. Σ' αυτό το χώμα ανθίζουν κάθε

άνοιξη τα πιο όμορφα αγριολούλουδα με τις πανέμορφες ποικιλίες τους. Είναι τ' αγριολούλουδα που χαρίζουν μια μορφή γαλήνης στα χωράφια και στις πλαγιές των βουνών.

Δίκαια ο Ελύτης τραγούδησε τα νησιά μας και τους ανέμους τους. "Άξιον Εστί" ο Μαΐστρος, ο Λεβάντες, ο Γαρμπής, ο Σιρόκος, η Όστρια... "Άξιον Εστί" τα νησιά με τους έρημους ταρσανάδες. "Άξιον Εστί" το απέραντο γαλάζιο!

Οι Κυκλάδες είναι ευλογία Θεού! Κι η θάλασσα που τις περιβάλλει ευλογία Θεού κι αυτή. Ανάμεσα στη θάλασσα και στον Κυκλαδίτη υπάρχει αλληλοσεβασμός.

Όταν ο Ερνέστος Τσίλλερ συνάντησε την Ελλάδα...

Από την κ. Μαρία Ρώτα

Ο Ερνέστος Τσίλλερ

Με το έργο του, που ακόμη, μέχρι σήμερα, συγκινεί και θαυμάζεται, σφράγισε την αρχιτεκτονική διαδρομή της Ελληνικής κοινωνίας επί πενήντα χρόνια.

Η περίπτωση του Ερνέστου Τσίλλερ είναι ιδιαίτερη, όχι μόνο για την ποιότητα του αρχιτεκτονικού έργου του, αλλά για το ότι το όνομά του πέρασε στην καθημερινή νέα γενιά, που με θαυμασμό ακούγεται: "Το έχτισε ο Τσίλλερ": μια φράση κλειδί για να υποδηλώσει και να επιβάλει την αξία του νεοκλασικού κτίσματος που σχετίζεται με τον αρχιτέκτονα. Η αρχιτεκτονική του Τσίλλερ ήταν πλούσια σε παραγωγή και διάκοσμο και επέδρασε βαθιά στην αισθητική της χώρας μας. Χρησιμοποίησε στην αρχιτεκτονική του στοιχεία παράλληλα με τον αρχαιοελληνικό ρυθμό. Το 1872 διορίστηκε καθηγητής Αρχιτεκτονικής στο Πολυτεχνείο, όπου κέρδιζε την αγάπη και εκτίμηση των μαθητών του.

Γεννήθηκε στις 22 Ιουνίου του 1837 (πριν 180 χρόνια) στο Κάτιτζ της Σαξονίας, ένα χωριό ανάμεσα στη Δρέσδη και σε μια μικρή κωμόπολη του Ράντεμποϊλ. Πατέρας του ήταν ο αρχιτέκτονας – εργολάβος Κρίστιαν και μητέρα του η Σοφία – Θεοδώρα. Μετά το τέλος των σπουδών του στη Δρέσδη το 1858 και έχοντας κερδίσει το αργυρό μετάλλιο της Αρχιτεκτονικής Σχολής, ο Ερνέστος Τσίλλερ φεύγει μαζί με τον αδελφό του, φθάνουν στην Πράγα με τελικό προορισμό τη Βιέννη όπου πολύ εύκολα προσελήφθη στο γραφείο του Δανού αρχιτέκτονα Θεόφιλου Χάνσεν. Αυτό ήταν το γεγονός που λίγα χρόνια μετά ο Τσίλλερ, με τη βοήθεια του Χάνσεν επισκέφθηκε την Ελλάδα, γνώρισε την Ελλάδα και την ιστορία της, αγάπησε την Ελλάδα, παντρεύτηκε την Ελληνίδα Σοφία Δούδου και... πρόσφερε στην Ελλάδα ωραιότατα κτίρια υψηλής αισθητικής που θαυμάζονται έως σήμερα.

Ο Τσίλλερ στην Ελλάδα

Ο Θεόφιλος Χάνσεν διατηρούσε ένα δικό του αρχιτεκτονικό γραφείο στη Βιέννη από το 1846 και κατόρθωσε σε λίγα χρόνια να γίνει γνωστός για το θαυμάσιο έργο του και σε άλλες χώρες. Με την Ελλάδα και τους Έλληνες διατηρούσε στενούς δεσμούς. Τον μάγευε η αρχαία ιστορία της. Ιδιαίτερα είχε συνδεθεί φιλικά με τον Έλληνα βαρόνο Γεώργιο Σίνα, ο οποίος με δικά του χρήματα του ζήτησε την ανέγερση του Αστεροσκοπείου στην Αθήνα, αλλά του είχε ζητήσει και άλλες ανακαινίσεις μεγάρων. Μετά τον θάνατο του Γ. Σίνα, αναλαμβάνει ο γιος του Σίμων Σίνας να συνεχίσει τις προσφορές του πατέρα του στην Ελλάδα.

Τα σχέδια της Ακαδημίας Αθηνών, που ήταν προσφορά του Γ. Σίνα, συνεχίστηκαν και τότε ο Θ. Χάνσεν ζήτησε από τον Τσίλλερ να αναλάβει εκείνος την οικοδόμηση της Ακαδημίας και φυσικά φρόντισε να έχει κοντά του πολλούς ανθρώπους της τέχνης ώστε εμείς σήμερα να θαυμάζουμε και την σπουδαία αρχιτεκτονική της Ακαδημίας και τα γλυπτά και τις θαυμάσιες οροφografίες της.

Ο Τσίλλερ έκανε την Αθήνα σπίτι του με σύζυγό του Ελληνίδα. Ήταν ένας άνθρωπος φιλομαθής, με τόλμη και όραμα. Γύριζε την Ελλάδα, που τότε γύρω στο 1870 έφθανε έως τη Λαμία. Αγαπούσε τη χώρα και την ιστορία της. Αγαπούσε ιδιαίτερα την ελληνική αρχαιολογία. Έκανε ανασκαφές στην περιοχή του Παναθηναϊκού Σταδίου. Τα ευρήματα που έφερε στο φως και η αποκάλυψη του αρχαίου σταδίου του έφεραν μεγάλη παγκόσμια φήμη και φιλία με τον Βασιλέα Γεώργιο Α'.

Στα τέλη του 19ου αιώνα άρχισε λίγο – λίγο να βελτιώνεται η Ελλάδα σε μερικές περιοχές. Τότε η κυβέρνηση του Χαρίλαου Τρικούπη προχώρησε σε εκσυγχρονιστικά έργα. Τότε ο Τσίλλερ, αυτός ο λάτρης της Ελλάδας δημιουργούσε, σχεδιάζοντας, υπέροχα κτίρια υψηλής αισθητικής. Η κορύφωσή του ήρθε στη δεκαετία 1880 – 1890. Τότε, σχεδίασε σπουδαία έργα: Το Βασιλικό (Εθνικό Θέατρο), το Μέγαρο Μελά (ο εσωτερικός του χώρος θυμίζει το δικό μας Δημαρχείο), το Μέγαρο Σταθάτου (Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης), το Παλάτι του Διαδόχου (σημερινό Προεδρικό Μέγαρο), το Δημοτικό Θέατρο Πατρών και πλήθος κτηρίων σε όλη την Ελλάδα και ναούς.

Στην οδό Μαυρομιχάλη στην Αθήνα χτίστηκε το δικό του σπίτι, μεγαλόπρεπο και εξωτερικά το κοσμούσαν Καρυάτιδες.

Ένας στενός φίλος του ήταν ο Ερρίκος Σλήμαν, που και εκείνος ερωτεύθηκε την Ελλάδα και παντρεύτηκε την Ελληνίδα Σοφία Καστριώτη, κόρη Αθηναίου εμπόρου.

Ο Σλήμαν ήταν αρχαιολόγος και άνθρωπος της δράσης. Φανατικός αναγνώστης του Ομήρου. Επισκέφθηκε πολλές περιοχές της χώρας μας.... όπου πηγαίνει και ανασκάπτει στην Τροία. Τότε ήρθαν στο φως τα σπουδαιότερα κτερίσματα... Και κατά τον Όμηρο η πόλη Ίλιον.

Η κατοικία του σπουδαίου αρχαιολόγου Ε. Σλήμαν σχεδιάστηκε και κατασκευάστηκε από τον Ε. Τσίλλερ στην οδό Πανεπιστημίου και έως σήμερα ονομάζεται "Ιλίου Μέλαθρον"! Αριστούργημα αρχιτεκτονικής.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗΣ

Κατά την Καποδιστριακή περίοδο και πολύ αργότερα, 19ος αι. το λιμάνι της Ερμούπολης είναι το κέντρο διαμετακομιστικού εμπορίου για την ανατολική Μεσόγειο. Ως το 1870 ήταν το πρώτο εμπορικό λιμάνι της Ελλάδας! Η Ερμούπολη βρισκόταν σε πλήρη ακμή. Η εμπορική άνθηση, συνοδευόταν από αντίστοιχη πνευματική και πολιτιστική δραστηριότητα, (σχολεία, θέατρα, φιλαρμονική, μουσείο, λέσχες, εκδοτικοί οίκοι, τυπογραφεία...)

Στις 11 Ιανουαρίου του 1876 γίνεται η θεμελίωση του κτιρίου. Ολόκληρο το πανέμορφο αυτό κτίριο σχεδιάστηκε από τον ίδιο τον Τσίλλερ. Είναι σημαντικό το ότι ο ίδιος ασχολήθηκε μόνος γι' αυτό το Δημαρχείο, που όπως έχει γράψει στην εποχή μας Ευρωπαίος αρχιτέκτων, "...παρά το επιβλητικό μέγεθος και την μνημειακή παρουσία του, το Δημαρχείο της Ερμούπολης κατορθώνει να διατηρεί μια λιτότητα και μια ηρεμία που προσελκύει ευχάριστα τον θεατή. Αποτελεί αναμφισβήτητο το ωραιότερο Δημαρχείο της χώρας σας..."

Ο Τσίλλερ έφυγε από τη ζωή στις 10 Νοεμβρίου 1923 στην Αθήνα.

*Δημαρχείο Ερμούπολης
Ένα από τα ωραιότερα έργα του.*

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1959
ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟ

Του Τάκη Κυρυτσόπουλου

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

- Αποφασίστηκε από τη Δημοτική Αρχή κοπή των ευκαλύπτων της πλατείας Μιαούλη και η αντικατάστασή τους με χαμηλά δένδρۇλλια. Οι ευκάλυπτοι είχαν φυτευτεί μετά την απελευθέρωση προς αποφυγή ελονοσίας.
- Ο διάσημος κολυμβητής, ταγματάρχης Ιάσων Ζηργάνος, ο οποίος το 1950 είχε διαπλεύσει κολυμπώντας τη διαδρομή Τήνου – Σύρου, απεβίωσε από ανακοπή καρδιάς καθώς επιχειρούσε να διαπλεύσει κολυμπώντας τα παγωμένα νερά της διώρυγος Σκωτίας – Ιρλανδίας.
- Τα τροχοφόρα ψυγεία και τα καροτσάκια παγωτών αποσύρθηκαν της κυκλοφορίας λόγω εποχής και οι γραφικοί καστανάδες έστησαν τις φουφούδες τους με τη λαμαρίνα στις γωνιές της οδού Ερμού. Ένας από αυτούς είναι ο παραδοσιακός Θανάσης, όστις μετέρχεται το επάγγελμα του παγωτατζή το καλοκαίρι με το περίτεχνο σκεπαστό χειροκίνητο τροχοφόρο του, ενώ το χειμώνα ψήνει τα κάστανα του έξω από το καφενείο του Δακτυλίδη στην οδό Ερμού.
- Άρχισαν να καταπλέουν έμπορτα με μούστο ρετσινάτου οίνου τα ιστιοφόρα και τα πλοιάρια στο λιμάνι μας. Έτσι οι «βουτσάδες» ασχολούνται με το καθάρισμα των μεγάλων ξύλινων βαρελιών από τη μούργα και οι ταβερναέροι με το γέμισμα τους. Καλά κρασιά !
- Η Σχολή Μηχανικών εγκαταστάθηκε στο σχολικό κτίριο του Γυμνασίου Αρρένων μεταφερθείσα από το Γυμνάσιο Θηλέων, όπου είχε εγκατασταθεί προσωρινά κατά το έτος 1958.
- Έκανε έναρξη των χειμερινών παραστάσεων στο παραλιακό κέντρο του Ν. Περατικού ο γνωστός ανά το πανελλήνιο καραγκιοζοπαίχτης Αβραάμ.
- Το καφενεδάκι στο αίθριο των δικαστηρίων της Δημαρχίας επαναλειτούργησε από τον καφεπώλη Κ. Γιαννίρη.
- Αποφασίστηκε «Κοινή δαπάνη» η κατασκευή χρυσού αδαμαντοκόλλητου μεταλλίου, το οποίο θα φέρει από τη μια όψη τη μορφή του παλαιού δημάρχου της Ερμούπολης Αμβροσίου Δαμαλά και από την άλλη του όψη την επιγραφή «Οι δημότες Ερμουπόλεως ευγνωμοσύνης ένεκεν». Ο Αμβρόσιος Δαμαλάς δημάρχεισε από

16/04/1853 έως 16/08/1862 και συνέβαλε στην έξωση του Οθωνα μαζί με τους Λεωτσάκο, Σκαρβέλη και Μωραϊτίνη.

- Στους κολυμβητικούς αγώνες ανάμεσα στο Ναυτικό Όμιλο Σύρου και τους Ναυτόπαιδες της Σχολής Πόρου οι Συριανοί κολυμβητές σημείωσαν πολλές νίκες με σημαντικές επιδόσεις υπό την καθοδήγηση του προπονητή τους Λάμπρου Κωνσταντάρα.(απλή συνωνυμία με το γνωστό ηθοποιό).
- Επίσης σε άλλους αγώνες κολύμβησης μεταξύ Ελλάδος και Σερβίας σπουδαίες νίκες πέτυχαν οι Κυκλαδίτες κολυμβητές Νίκος Ευμορφόπουλος στα 100 μέτρα ελευθέρως ανδρών και στις καταδύσεις ο Κώστας Πρέκας (μετέπειτα ηθοποιός) και Μαρία Καμπάνη.
- Το ζεύγος των Γερμανών Κινηματογραφιστών Μύλλερ – Ζέεν πραγματοποίησε λήψη στην αμμουδιά των Αγκαθοπών όπως και σε άλλες γραφικές παραλίες του νησιού κατά το τρίτο δεκαήμερο του Οκτωβρίου. Η ταινία αποσκοπεί στην προβολή και διαφήμιση της Σύρας.
- Η ομάδα σκοπευτών ΚΕΝ-Σύρου είχε σημαντικές επιτυχίες στους Πανελλήνιους σκοπευτικούς στρατιωτικούς αγώνες και κέρδισε πολλά κύπελλα νικών.
- Ο Δήμαρχος Ερμούπολης μετακάλεσε δενδροκόμο για την αντικατάσταση των γερασμένων φοινίκων της πλατείας Μιαούλη με νέα δένδρα.
- Ο καλός οικογενειάρχης Αντώνης Δακρότσης ετών 40 πατέρας πέντε παιδιών, ενώ εργαζόταν σε διάνοιξη υδατοδεξαμενής, καταπλακώθηκε από σωρό χωμάτων και απεβίωσε από ασφυξία.
- Κατά την παρέλαση της 28^{ης} Οκτωβρίου εμφανίστηκε η δημοτική μπάντα υπό το μαέστρο Κ. Δελιγιαννάκη και τον σπουδαίο κορνετίστα Λάκη Κυριακίδη. Η φιλαρμονική με την καθοδήγηση του αρχιμουσικού Κ. Δελιγιαννάκη και την προσθήκη μουσικών, που απαρτίζεται από νεαρούς τρόφιμους του Ορφανοφυτορείου, έχει ανασυγκροτηθεί πλήρως.
- Σωρηδόν κατέπλευσαν στο λιμάνι μας κατά το μήνα Οκτώβριο μεγάλα φορτηγά πλοία για επισκευές και δεξαμενισμό. Κύρια συνεργεία καθαρισμού υφάλων είναι το συνεργείο αδελφών Καραβέλλα και εκείνο του Ι. Δαφνά ή Καλαματιανού και Ευαγγέλου Κατσιμαντή.
- Οι εναπομείναντες άνεργοι ναυτικοί μας ναυτολογούνται σχεδόν καθημερινά, ενώ ελάχιστα πλέον αργούνται πλοία παραμένουν στο λιμάνι.
- Γάμοι : Ευαγγέλου Φωστέρη αξιωματικού Λ.Σ – Ευδοκίας Δαρζέντα και Άρη Κοτσιφάκη – Ρένας Μπουντούρη.
- Θάνατοι : Γεωργίου Γιαννακάκη 93 ετών πρώην διδασκάλου, Θ. Συνοδινού συγγραφέα, Στυλιανού Πίσσα καφεπώλη και Κωνσταντίνου Νερομυλιώτη παλαιού εμπόρου της πόλης μας.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

- Από τους εφοπλιστές αδελφούς Ρεθύμνη αποφασίστηκε η ίδρυση εργοστασίου διάλυσης πλοίων στο Νεώριο.
- Οι συνταξιούχοι κλωστοϋφαντουργοί με ψήφισμα τους προς την κυβέρνηση διαμαρτύρονται για τις παγωμένες οφειλές των βιομηχάνων προς το ΙΚΑ και αξιώνουν όπως καταβάλλει αυτές το κράτος.
- Άφιξη στην Ερμούπολη και ανάληψη καθηκόντων του νέου Προέδρου Πρωτοδικών Β. Μανουσόπουλου.
- Χάριν στις ενέργειες των ιθυνόντων της Ένωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Σύρου, Ι. Σολάρη διευθυντή και Λ. Χαλαβαζή, ιδρύθηκαν δύο αγροτικά ιατρεία σε Φοίνικα και Βάρη, έγινε προμήθεια δέκα αντιπαγετικών κηρίων, προωθήθηκε το θέμα της εξαγωγής κηπευτικών προϊόντων στο εξωτερικό, ελήφθη φροντίδα για τη μείωση της τιμής των καυσίμων στους αγρότες και ολοκληρώθηκε η μελέτη ανέγερσης τυροκομείου (ΒΙΟΣΥΡ) συνολικής προβλεπόμενης δαπάνης 1,5 εκατομμυρίου δραχμών. Το νέο εργοστάσιο θα οικοδομηθεί απέναντι από το στρατόπεδο.
- Εκδόθηκε το βιβλίο της φιλόλογου Νίκης Θωμοπούλου, συζύγου του καθηγητή Ι. Θωμόπουλου «Ζαχαρίας Παπαντωνίου»
- Εκλέχτηκε παμψηφεί τακτικός καθηγητής στο Ε.Μ Πολυτεχνείο ο συμπολίτης μας Κ. Θεοφιλόπουλος.
- Απεστάλη τηλεγράφημα διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας από μέρους εκπαιδευτικών τοπικών σχολείων για άνιση μεταχείριση έναντι κλάδων ίσης αφετηρίας και αίτηση ηθικής αποκατάστασης. Την αίτηση υπέγραψαν ο πρόεδρος των καθηγητών Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, Μάρκος Πελοποννήσιος και ο πρόεδρος των δημοδιδασκάλων Αριστείδης Λουϊζίδης.
- Εκδικάστηκε στο Πρωτοδικείο Σύρου υπόθεση για τη μεταφορά χασίς από Πειραιά σε Ερμούπολη. Επιβλήθηκε ποινή διетуός φυλάκισης σε δύο άνδρες κατηγορούμενους και ποινή φυλάκισης πέντε μηνών σε γυναίκα συνεργό τους.
- Η Διονυσία Χρυσανθακοπούλου κάτοικος Ποσειδωνίας, πτυχιούχος νομικής, άριστευσε στο διαγωνισμό Λαρούς – Ασσέτ και βραβεύτηκε με ταξίδι στο Παρίσι και υποτροφία σπουδών στη Γαλλία.
- Εγκρίθηκε από το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων 1959 πίστωση 900 χιλιάδων δραχμών για την αποπεράτωση της Σχολής Μηχανικών Ε.Ν Σύρου.
- Παρασημοφόρηση του συμπολίτη Αλέξανδρου Δρακάκη, διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών από το Γερμανό πρέσβη Δρ. Ζέελος.
- Μετετέθη ο Λιμενάρχης Σύρου Θ. Καρπούζογλου, Πλωτάρχη Λ.Σ. Αντικαταστάτης του ο Υποπλοίαρχος Λ.Σ Κ. Τσαπραλής.

- Επίσκεψη στη Σύρα του Βασιλέως Παύλου και του Διαδόχου Κωνσταντίνου. Παρατίθεται δημοσίευμα της τοπικής εφημερίδας «Κυκλαδικόν Φως» με άρθρο του δικηγόρου «Πήτερ Καμπάνης»:

*“Την 18/11/59 κατέπλευσε στην λιμένα μας το πολεμικό «Μαχητής»,
 “επί του οποίου επέβαινον ο Βασιλεύς Παύλος και ο Διάδοχος
 “Κωνσταντίνος μετά της ακολουθίας των προς διανομήν 200
 “βιβλιαρίων προικοδοτήσεως απόρων κορασίδων Σύρου.
 “Κατά την αποβίβασιν των εκ της ακάτου, τους υπεδέχθησαν αι Αρχαί
 “της πόλεως και του Νομού.
 “Τα εν τω λιμένι σημαιοστολισμένα σκάφη εσύριζαν και οι κώδωνες
 “των ναών εκρούοντο χαρμοσύνως.
 “Κατά την διαδρομήν των από τον Κανάρη έως την πλατεία Μιαούλη
 “ήσαν παρατεταγμένοι μαθηταί όλων των σχολείων της νήσου και
 “πρόσκοποι, χιλιάδες λαού ένθεν και ένθεν της παραλιακής οδού
 “αποθέωναν τον άνακτα, ενώ επιγραφαί και παμμεγέθεις σημαίαι οικιών
 “και καταστημάτων εστόλιζαν τας οδούς της πόλεως.
 “Εις την πλατείαν Μιαούλη, οι υψηλοί επισκέπται, αφού προηγουμένως
 “διήλθων κάτωθεν της ειδικής τιμητικής αψίδος πατώντες σε μακρύ
 “ερυθρό διάδρομο, έλαβον θέσεις επί βάθρου κεκαλυμμένου δια
 “ταπήτων, δορυφορούμενοι υπό των στρατιωτικών ακολούθων των.
 “Ο Βασιλεύς διένειμε ιδιοχείρως 200 βιβλιάρια εις ισαρίθμους απόρους
 “κορασίδας των κατοίκων της νήσου μας.
 “Μετά το πέρας της τελετής ο Άναξ επεσκεύθη το στρατόπεδον “ΚΕΝΣ
 “και εν συνεχεία το Νεώριον και την δεξαμενήν εκφράσας την
 “ικανοποίησιν του.
 “Μετά ταύτα εδόθη δεξίωσις εις την οικίαν του “Νομάρχου Αναστασίου
 “Λεβίδη εις ην παρεκάθησαν ο Δήμαρχος “Ερμουπόλεως κ. Σταύρος
 “Βαφίας μετά της συζύγου του.
 Πήτερ Καμπάνης.*
- Ο Συριανός λαϊκός ποιητή Γιώργος Καφούρος σε ένδειξη ευγνωμοσύνης προς τον άνακτα γράφει:

*“Στον ουρανό το γύρευα και εδώ στη γή το βρήκα μεσ’ στις φασκιές η
 “κόρη μου, ετοίμασε την προίκα.
 “Κάτι που μένει σέβομαι και κλίνω επιμόνως παράδειγμα ειν’ προς
 “μίμησιν η στοργή του Ηγεμόνος.
 “Πτωχοπροδορισμοί !!!*
- Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε το δοθέν γεύμα του Συνδέσμου Συριανών Αθηνών και του Προέδρου του Πάνου Ζαφειρόπουλου στο κοσικό κέντρο «Καλάμια» στην Αθήνα, στις 19/11.
 Στα δημοτικά έργα, που εκτελούνται στην Ερμούπολη για την καταπολέμηση της ανεργίας απασχολούνται πάνω από 150 εργατοτεχνίτες. Μερικά από τα έργα είναι :-

- 1 .Η διευθέτηση της κοίτης του χειμάρρου Δράκου – Μπαρούμη, που με κάθε βροχή κατεβάζει μπάζα χώματος τα οποία φτάνουν μέχρι την πλατεία Μιαούλη δια της οδού «Ποταμός – Βαφειαδάκη»
 2. Η κατασκευή μεγάλης υδατοδεξαμενής περισυλλογής όμβριων υδάτων στο λατομείο Δράκου, το οποίο ο ιδιοκτήτης του παραχώρησε δωρεάν στο Δημόσιο προς εξυπηρέτηση των κατοίκων του Βροντάδου.
- Αφίχθη από τη Νέα Υόρκη και παραμένει στην έπαυλή του στο Επισκοπείον ο βιομήχανος Γ. Γιατράκος προς παρακολούθηση των εργασιών που γίνονται στο μεγάλο και εκσυγχρονισμένο εργοστάσιο «Βαρδάκας Α.Ε» το οποίο έχει αγοράσει και με μεγάλη του δαπάνη έχει τοποθετήσει νέες εγκαταστάσεις προς βελτίωση της αύξησης της παραγωγής των υφαντήριου.
 - Γάμος Ιωάννη Λειβαδάρα δημοσίου υπαλλήλου μετά της Βούλας Κορρέ.
 - Θάνατοι : Φλώρας Εμμ. Σαρζετάκη 49 ετών, Ιωάννη Μαραγκού 86 ετών στην Αθήνα πρώην βουλευτή Σύρου και φαρμακοποιού, Ισίδωρου Ρούσσου στην Αθήνα, όπου είχε μεταβεί για θεραπεία (του γνωστού άσσου των γυναικείων υποδημάτων πολυτελείας), και του Γεωργίου Ηλία Μαυρή υπαλλήλου της ατμοπλοΐας Κάσου, του οποίου η ταφή έγινε, τιμής ένεκεν, στο τμήμα των μαυσωλείων των Κασίων του κοιμητηρίου Αγίου Γεωργίου Σύρου.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

- Ξεκίνησαν τα Κυριακάτικα «χορευτικά τέϊα» του Λυκείου των Ελληνίδων στο ξενοδοχείο «Ερμής»
- Εκπονήθηκε μελέτη για την τουριστική αξιοποίηση της περιοχής Αγκαθωπές Ποσειδωνίας. Επίκεινται η εξαγορά του ξενοδοχείου, η ίδρυση τουριστικού περιπτέρου, η δημιουργία σύγχρονης πλαζ και οι κατασκευές αποδυτηρίων και ξενώνα δυναμικότητας 20 κλινών.
- Η Μαρία Δεκλερή θυγατέρα του Ειρηνοδίκη της πόλης μας Ηλία Δεκλερή έλαβε το πτυχίο της φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών.
- Εξαιρετική επιτυχία σημείωσε το ρεσιτάλ πιάνου, που έδωσε στη λέσχη «Ελλάς» ο διεθνούς φήμης πιανίστας Γιώργος Δασκούλης. Στο δεύτερο πιάνο τον συνόδευσε η Νινέτα Παλαιολόγου. Τα έσοδα του ρεσιτάλ διατέθηκαν υπέρ του εμπλουτισμού της Δημοτικής μας Βιβλιοθήκης.
- Κατά τη διάρκεια του τρέχοντος έτους 1959 υλοποιήθηκαν στην Ερμούπολη τα παρακάτω έργα :-
 1. Κατασκευή δεξαμενών και επέκταση του δικτύου ύδρευσης στις λαϊκές συνοικίες. Δαπάνη 3.000.000 δραχμές.
 2. Ανακαίνιση του παλαιού δικτύου αποχέτευσης και επέκτασή του στις λαϊκές συνοικίες. Δαπάνη 3.000.000 δραχμές.
 3. Οδοποιία – Επισκευή μαρμάρινων οδοστρωμάτων κέντρου πόλης και οδόστρωση κυριοτέρων δρόμων. Δαπάνη 2.000.000 δραχμές.

4. Επισκευή δημαρχιακού μεγάρου. Δαπάνη 500.000 δραχμές.
5. Επισκευή θεάτρου «Απόλλων». Προϋπολογισμός έργου 1.200.000 δραχμές.
6. Ηλεκτροφωτισμός οδών – πλατειών. Δαπάνη 200.000 δραχμές.
7. Ίδρυση Δημοτικού Γυμναστηρίου. Δαπάνη 250.000 δραχμές.
8. Ίδρυση κέντρων Παιδικής Χαράς. Δαπάνη 200.000 δραχμές.
9. Ανάπτυξη και επέκταση πρασίνου. Δαπάνη 300.000 δραχμές.
10. Διαμόρφωση της πλατείας «Μύλων» στη θέση «Βαπόρια». Δαπάνη 100.000 δραχμές.
11. Ανάπλαση πλατείας «Νησακίου». Δαπάνη 200.000 δραχμές.
12. Επέκταση Κρατικής Πυροσβεστικής Υπηρεσίας στη Σύρα. Δαπάνη 100.000 δραχμές.
13. Αναβάθμιση Δημοτικού Νεκροταφείου. Δαπάνη 300.000 δραχμές.
14. Ίδρυση Ιχθυαγοράς και Λαχαναγοράς. Δαπάνη 4.500.000 δραχμές. Η τότε δραχμή αντιστοιχούσε με ένα περίπου σημερινό ευρώ.

- Με μεγάλη προσέλευση κοινού δόθηκε στις κατάφωτες αίθουσες της λέσχης «Ελλάς» η χοροεσπερίδα της Εμπορικής Σχολής. Συντελεστές της επιτυχίας του χορού ήταν η διευθύντρια της Σχολής Φωφώ Σκλαβουνάκου και ο Πρόεδρος Γονέων Ιορδάνης Βαγιανός, γνωστός βιομήχανος.
- Μέσα σε γόους, θρήνους και κλαυθμούς των συγγενών της άτυχης Σαμιωτοπούλας εκδικάστηκε στο ενταύθα Κακουργοδικείο η υπόθεση της ανθρωποκτονίας στη Σάμο. Ο φονέας είχε δολοφονήσει με πυροβόλο όπλο την άτυχη νέα στο «Τηγάνι της Σάμου», διότι αυτή αρνιόταν να τον νυμφευτεί. Το δικαστήριο επέβαλε 14 έτη κάθειρξη.
- Το ζαχαροπλαστείο του Φίλιππου Ραγκούση (πρώην Τσίκνα και σήμερα ψησταριά Γιάννενα) στην παραλία, με τις νέες επισκευές, που εμπλουτίστηκε, φτιάχνει αμέσως και σερβίρει χυμούς από όλα τα φρούτα.
- Σεβάσμιος υπερογδοντακοντούτης συμπολίτης μας αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει και ρίχτηκε στα καθαρά νερά στα «Κύματα» για να πνιγεί. Ναύτες όμως του Λιμεναρχείου έσπευσαν και τον ανέσυραν ημιθανή και απορημένοι τον ρώτησαν:
“Γιατί, βρε παππού, δε βούταγες στα βαθιά νερά του λιμανιού, που ήταν και μέσα στα πόδια σου ;
Τότε αυτός τους αποστόμωσε λέγοντας:
“Γιατί, παιδάκια μου, τα νερά του λιμανιού ήταν βρώμικα από τα πετρέλαια της δεξαμενής και θα πάθαινα ...μόλυνση.
- Την παραμονή των Χριστουγέννων χορωδία του στρατού περιήλθε την πόλη και έψαλε τα κάλαντα. Οι εισπράξεις δόθηκαν υπέρ προικοδότησης απόρων κοριτσιών του νησιού.
- Μαθήτριες των Ανωτέρων Κατηχητικών Σχολείων επισκέφθηκαν μαζί με την Αρχιμανδρίτη Παντελεήμονα Ρίζο το νοσοκομείο μας και τις

φυλακές των Λαζαρέττων, όπου έψαλαν τα κάλαντα και προσέφεραν γλυκά και τσιγάρα στους κρατούμενους.

- Την παραμονή της πρωτοχρονιάς άρχισαν τα χορευτικά γεύματα στις πολυτελείς αίθουσες του ξενοδοχείου «Ερμής».
- Ευχές για το ανατέλλον έτος 1960 απέστειλαν:
Το ναυτικό γραφείο Β. Γαβαλλά, η ποτοποιία Μιχαήλ Παλμούτσου, το γερμανικό αρτοποιείον «Τέλειον» το παντοπωλείο «Κυψέλη» και το συριανό καφενείο Αλέκου Ψιλόπουλου στον Πειραιά.
- Γάμος του ζαχαροπλάστη Φίλιππου Ραγκούση και της Σοφίας Παντελαίου.
- Σε βαθύ γήρας πέθανε στην Αθήνα ο απόγονος των οικιστών της Ερμούπολης Ψαριανός εφοπλιστής Γεώργιος Ι. Δομεστίνης, στο μέγαρο του οποίου στεγάστηκε πρόσφατα η Εμπορική Σχολή Σύρου.
- Θάνατος του φωτογράφου Κοσμά Τιμωνίδη και του Νικολάου Ταβλά μηχανικού του εργοστασίου Καρέλλα.

ΤΕΛΟΣ

18/11/59: Από την επίσκεψη του Βασιλέα Παύλου στη Σύρα. Επίσκεψη στο Νεώριο.

Τρίτος αριστερά ο Διάδοχος Κωνσταντίνος.

Αρχείο: Αλέκος Συκουτρής

Ο γραφικός παγωτατζής Θανάσης με το χειρικόνητο καροτσάκι.

Το αδιανόητο τίποτα των τζιχαντιστών

Από τον κ. Δημήτρη Σουλιώτη

Όλοι οι ευαίσθητοι άνθρωποι σε όλα τα σημεία του πλανήτη, που ενδιαφέρονται και παρακολουθούν την πορεία εξέλιξης του ανθρώπου και το παγκόσμιο γίνεσθαι, συγκλονίστηκαν από τη σφαγή του Παρισιού. Όπως συγκλονίστηκαν και από τον άδικο θάνατο εκατοντάδων αθώων θυμάτων στις βομβιστικές επιθέσεις φανατικών μουσουλμάνων στη Ν. Υόρκη, στη Μαδρίτη, στο Λονδίνο, στη Ρωσία, στη Νιγηρία, στο Λίβανο και τελευταία στο Μάλι. Για πρώτη φορά συγκλονιστήκαμε από τέτοιου είδους επιθέσεις την 11^η Σεπτεμβρίου του 2001, όταν τα αεροπλάνα των φανατικών μουσουλμάνων φονταμενταλιστών έπεσαν πάνω στους δίδυμους πύργους του Εμπορικού Κέντρου της Ν. Υόρκης, παρασύροντας στο θάνατο χιλιάδες αθώους. Ταυτόχρονα νιώσαμε μεγάλη έκπληξη και απορία, όταν μάθαμε ότι ο αρχηγός που οργάνωσε την αποστολή του θανάτου, Μπιλ Λάντεν, ήταν γόνος μιας από τις πλουσιότερες οικογένειες της Σαουδικής Αραβίας. Και μετά ήρθαν οι μουσουλμάνες «μαύρες χήρες» των Τσετσένων, αλλά και η ...μαύρη Μπόκο Χαράμ και τελευταίοι οι τζιχαντιστές και το τρομοκρατικό κρατικό μόρφωμα του ISIS. Μετά απ' όλα αυτά πλήθος ερωτημάτων τριβελίζει το μυαλό μου: Ποια είναι τα κίνητρα, που οδηγούν στη συγκεκριμένη δολοφονική συμπεριφορά αυτών των ανθρώπων; Και είναι αυτά τα κίνητρα συνειδητά ή

ασυνείδητα; Είναι κίνητρα θρησκευτικής προέλευσης ή άλλης φύσεως; Από πού τελικά πηγάζει αυτή η απόγνωση και αυτό το μίσος προς τους αλλοφύλους; Υπάρχει ομοιότητα κινήτρων και συμπεριφορών των φανατικών μουσουλμάνων με τους ευρωπαίους χριστιανούς αποικιοκράτες, που εξόντωσαν κατακτημένους ...κατώτερους λαούς; Υπάρχει ομοιότητα κινήτρων και συμπεριφοράς με τον ακροδεξιό Άντερς Μπρέιβικ που δολοφόνησε δεκάδες αθώους νέους του σοσιαλιστικού Κόμματος στο Όσλο; Την απάντηση σ' αυτά τα βασανιστικά ερωτήματα αναζήτησα στη σκέψη του Φρόιντ, του Έρικ Χόφφερ (Ο φανατικός), του Αλμπέρ Καμύ (Ο επαναστατημένος άνθρωπος) και του Στέλιου Ράμφου.

Η Αριστερά ή ένα τμήμα της πιστεύει ότι «εν αρχή ην ο λόγος», ή μάλλον ο ταξικός λόγος και προσπαθεί να εξηγήσει το φαινόμενο του μουσουλμανικού φονταμενταλισμού με τη λογική, όπως αυτή εκφράζεται ειδικότερα με τη μαρξιστική διαλεκτική της ταξικής πάλης. Πιο συγκεκριμένα θεωρεί ότι η συμπεριφορά των συγκεκριμένων ατόμων είναι μια απεγνωσμένη αντίδραση στη σκληρή και εκμεταλλευτική πολιτική των κυρίαρχων καπιταλιστικών χωρών. Η συγκεκριμένη ερμηνευτική εκδοχή του φαινομένου, αφενός δεν εξηγεί τις τρομοκρατικές ενέργειες φανατικών μουσουλμάνων εναντίον μη ευρωπαϊκών λαών και αφετέρου μπορεί εύκολα να οδηγήσει στη σκέψη ότι ο Μπιλ Λάντεν, όπως ο Λένιν και ο Τσε Γκεβάρα, είναι ο φωτισμένος «αποστάτης» της τάξης του, που ετέθη επικεφαλής ενός επαναστατικού εσχατολογικού κινήματος... Άλλοι αποδίδουν τη συγκεκριμένη παρανοϊκή συμπεριφορά σε εξαρτημένα από θρησκευτικές φανατικές μουσουλμανικές μειονότητες άτομα, που ενεργούν υπό την επήρεια του θρησκευτικού φανατισμού τους, υποβοηθούμενου από ναρκωτικές ουσίες. Και βέβαια δεν μπορεί να αποκλειστεί η χρησιμοποίηση της μεγάλης δυναμικής του θρησκευτικού φανατισμού και της ...ανυπομονησίας για άμεση πρόσβαση στον παράδεισο, από τους ισχυρούς της γης και τα κράτη της περιοχής, για την εξυπηρέτηση των ιδιοτελών εθνικών συμφερόντων τους.

Μετά τον Μαρξ όμως ήρθε ο Φρόιντ με τη θεωρία του για το ασυνείδητο και μας έδωσε ένα πιο σύγχρονο εργαλείο από την ταξική πάλη, για να κατανοήσουμε ...ακατανόητες συμπεριφορές. Από μια ψυχαναλυτική σκοπιά τα συγκεκριμένα άτομα ζουν ένα ψυχικό αδιέξοδο, ένα αδιανόητο τίποτα, που μετατρέπεται σε μίσος και οδηγεί ορισμένους ευαίσθητους ψυχισμούς να διαπράττουν αυτές τις αποτρόπαιες πράξεις. Ειδικότερα η πρώτη και δεύτερη γενιά μουσουλμάνων μεταναστών στις δυτικο-ευρωπαϊκές χώρες δεν αντιμετώπισε πρόβλημα προσωπικής ταυτότητας, λόγω της συμβίωσης σε κλειστές ομάδες μειονοτήτων και της ασφυκτικής πίεσης της προσπάθειας επιβίωσης. Αντίθετα η τρίτη γενιά και οι μεταγενέστερες αυτής στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, της θεωρίας της πολυπολιτισμικότητας και της σχετικής βελτίωσης του βιοτικού τους επιπέδου, αναζητούν απεγνωσμένα ταυτότητα, χωρίς να μπορούν να τη βρουν. Οι νέοι μουσουλμάνοι των δυτικο-ευρωπαϊκών χωρών ενώ εμφανίζονται να ζουν σύμφωνα με τα

κριτήρια και τις αξίες του ανθρώπου της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, εν τούτοις έχουν εγκιβωτισμένα μέσα τους βαθύτατα ψυχικά ριζώματα, που τους συνδέουν και τους τραβούν προς το μεσαιωνικό παρελθόν. Αυτή η σχιζοειδής κατάσταση οδηγεί σε μια συνεχή, ασυνείδητη, εσωτερική ψυχική σύγκρουση, που λόγω αδυναμίας σύνθεσης και διεξόδου καταλήγει για ορισμένους πιστούς στο αδιανόητο τίποτα, στο μηδενισμό και στο μίσος. Αν μπορούσε ο μουσουλμάνος νέος να εντάξει τον Αλλάχ, τον Μωάμεθ και το Κοράνι στο πλαίσιο του σύγχρονου κόσμου, όπως έχουν κάνει οι χριστιανοί με τον δικό τους θεό, τον Χριστό και το Ευαγγέλιο, τότε θα είχε φτάσει και στη λύση του βιωματικού του αδιεξόδου. Μήπως όμως αυτό χρειάζεται πολύ χρόνο, πολύ αγώνα, πολύ πόνο, πολύ αίμα, τα ίδια ακριβώς στοιχεία της ιστορικής εξέλιξης και ωριμότητας των χριστιανών;

Πιο αναλυτικά αναφέρονται παρακάτω κάποιες συμπεριφορές και ψυχικά χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων ατόμων: Μοναδική επιθυμία τους είναι να απαλλαγούν από το καταραμένο σχιζοειδές Εγώ τους και έτσι αναζητούν ένα μαζικό κίνημα που να ικανοποιεί το στοιχείο της αυταπάτης (άρνησης εαυτού). Αξίζει να σημειωθεί ότι μαζικά κινήματα μπορούν να γεννηθούν και να αναπτυχθούν χωρίς την πίστη σ' ένα θεό, ποτέ όμως χωρίς την πίστη σ' ένα θανάσιμα μισούμενο διάβολο. Εντασσόμενοι στο κίνημα αποκτούν ένα κάποιο αίσθημα εκπλήρωσης της αξίας τους, μέσω της ταυτοποίησης με μια ιερή υπόθεση, μολονότι η πίστη σε μια ιερή υπόθεση είναι σε μεγάλο βαθμό υποκατάστατο της χαμένης αυτοπεποίθησης. Η εμπιστοσύνη τους στην ιερή τους υπόθεση είναι μεγάλη και χωρίς συμβιβασμούς, γιατί ένα υποκατάστατο ζωής, που γίνεται δεκτό με χαλαρά αισθήματα, δεν μπορεί να εκτοπίσει ένα μισητό Εγώ. Δεν υπάρχει με άλλα λόγια καμιά σιγουριά ότι μια υπόθεση αξίζει μια ζωή, όταν δεν είναι έτοιμοι να πεθάνουν γι' αυτή. Έτσι η ετοιμότητά τους να πεθάνουν για την ιερή τους υπόθεση είναι το ενδεικτικό στοιχείο για την ποιότητα του υποκατάστατου της προσωπικότητάς τους. Παράλληλα για να γίνει ένας άνθρωπος πρόθυμος για αυτοθυσία, πρέπει να απογυμνωθεί από την ταυτότητά του και να εξαλειφθούν οι διαφορές προς τους συνανθρώπους του. Ο καλύτερος τρόπος για την επιτυχία αυτού του σκοπού είναι η αφομοίωση του ατόμου μέσα σ' ένα συλλογικό σώμα. Κατά τον Σαντ η εξουσία υποκαθιστά για χιλιάδες μοναχικούς την ανάγκη του άλλου, γιατί σε τελευταία ανάλυση σημαίνει τον πόνο του άλλου. Επίσης η τρομοκρατία είναι ο τρόπος με τον οποίο οι πλημμυρισμένοι από μίσος μοναχικοί «τιμούν» την αδελφότητα των ανθρώπων, δηλαδή επικοινωνούν με τους άλλους...

Το αδιανόητο τίποτα των μοναχικών φανατικών γεμίζει σταδιακά με μίσος, αρχικά μίσος προς τον εαυτό τους, το οποίο τελικά προβάλλεται στους εξωτερικούς δαίμονες, στους άλλους. Και είναι αυτό το μίσος που αποτελεί την κινητήρια δύναμη της δράσης τους. Ο Πασκάλ θεωρεί ότι πιο κατάλληλος για την κατανόηση των ιερών κειμένων είναι εκείνος που μισεί τον εαυτό του. Κατά τα φαινόμενα υπάρχει σχέση ανάμεσα στη δυσaréσκεια του ανθρώπου από τον ίδιο του τον εαυτό και στην ευκολοπιστία του. Ο εξαναγκασμός σε

φυγή από το Εγώ είναι εξίσου εξαναγκασμός σε φυγή από το ορθολογικό. Η άρνηση να δούμε τον εαυτό μας όπως είναι καταλήγει σε μια αποστροφή απέναντι στην αλήθεια και τη λογική. Όταν ο άνθρωπος αγαπά δεν ψάχνει να βρει συμμάχους, όταν όμως μισεί, ψάχνει πάντα για συμμάχους. Η επιθυμία για συμμάχους είναι μεγαλύτερη όταν το μίσος δεν προέρχεται από κάτι ολοφάνερα κακό και φαίνεται αδικαιολόγητο. Στην πραγματικότητα αυτό είναι το παράλογο μίσος, το οποίο σπρώχνει τους φανατικούς να συμμαχήσουν μ' εκείνους που έχουν το ίδιο μίσος μ' αυτούς και ακριβώς αυτό το είδος του μίσους ενεργεί σαν ένας από τους αποτελεσματικότερους ενωτικούς παράγοντες. Από πού όμως προέρχεται αυτό το μίσος και γιατί έχει ενοποιητική δύναμη; Είναι η έκφραση της απελπισμένης προσπάθειας για την καταπίεση του αισθήματος της ανεπάρκειας, της ασημαντότητας, της ενοχής και άλλων ελλείψεων του Εγώ. Αυτή η αυτοπεριφρόνηση μετατρέπεται τελικά σε μίσος ενάντια στους άλλους και η μετατροπή αυτή καλύπτεται με την ένταξη σ' ένα κίνημα, όπου υπάρχουν και άλλοι που μισούν κατά το ίδιο τρόπο. Όταν το μίσος προέρχεται περισσότερο από την αυτοπεριφρόνηση, παρά από μια δικαιολογημένη αιτία, υπάρχει άμεση σχέση ανάμεσα στο μίσος και στην ένοχη συνείδηση. Η αποτελεσματικότερη μέθοδος για την καθυσύχασση της ένοχης συνείδησης είναι να πειστεί το άτομο ότι οι αδικημένοι είναι άθλια υποκείμενα, που αξίζουν κάθε τιμωρία, ακόμη και το θάνατο, διότι διαφορετικά θα εξαναγκαστεί να περιφρονήσει τον εαυτό του. Και όταν αυτό το μίσος φτάνει στο φόνο, τότε η σχιζοειδής ψυχή με το να έχει τη δύναμη να ταπεινώνει και να σκοτώνει, γλυτώνει από το τίποτα... από τίποτα, γίνεται αυτός που σκοτώνει...

Τελικά στην παρούσα ζωή ο καπιταλισμός δεν φαίνεται να καταρρέει, ούτε από τις αντιφάσεις του, ούτε από το επαναστατικό υποκείμενο, όπως πιστεύαμε στα νιάτα μας. Επίσης όπως λέει και το τραγούδι «δεύτερη ζωή δεν έχει», άρα δεν έχει ούτε χριστιανικό παράδεισο με πράσινα λιβάδια και αγγελάκια, ούτε μουσουλμανικό με παρθένες και ατζέμ πιλάφι. Οι τζιχαντιστές που εξηγείρονται και τα έχουν βάλει με την ιστορία, ας αναλογιστούν ότι αντί να σκοτώνουν και να πεθαίνουν για να δημιουργήσουν το είναι που δεν είναι, μπορούν να ζήσουν και να δίνουν ζωή, για να δημιουργήσουν αυτό που είναι. Και ίσως τότε καταλάβουν ότι το μόνο που μπορεί να πετύχει ο άνθρωπος με τη μεγαλύτερη ειρηνική προσπάθειά του, είναι να μειώσει τη δυστυχία του κόσμου...

Τα Καλοκαίρια του 60 και του 70 Στον Αγ. Νικόλαο και στην Πλατεία Μιαούλη

Κείμενο από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Πρόσφατα στις 21/01/2015 πέθανε στην Ερμούπολη ο Παντελής Τεκέλογλου, 93 ετών, ο τελευταίος από τους μικρασιάτες πρόσφυγες του 1922 που βρήκαν καταφύγιο στη Σύρα.

Ο κυρ – Παντελής και η σύζυγός του Κατίνα διατηρούσαν μικρό ψιλικατζίδικο στην οδό Λ. Ράλλη, δίπλα από το μέγαρο Ιωάννη Π. Ράλλη, που φιλοξενούσε παλαιότερα τα γραφεία της Ιεράς Μητροπόλεως Σύρου, στο ανηφοράκι προς τον Αγ. Νικόλαο.

Εκεί βρίσκεται σήμερα το κατάστημα ενός ηλεκτρολόγου.

Το ψιλικατζίδικο του κυρ – Παντελή ήταν γεμάτο καλούδια και παιχνίδια που μαγεύουν κάθε παιδί, τσίχλες, ζαχαρωτά, γλειφιτζούρια, πλαστικά караβάκια κ.α.

Απέναντι από τον παράδεισο των παιδιών, στην κάθοδο της Αγ. Νικολάου, βρισκόταν το μπακάλικο του Μανώλη Λυγεράκη και του Πολύδωρα Αγά.

Το σκηνικό εξίσου συναρπαστικό, με αυτό του «Μπακαλόγατου», στη γνωστή ταινία. Στα ράφια με τάξη τοποθετημένες κονσέρβες πελτέ «Κύκνος» κουτιά «Φυτίνης», πλάκες πράσινου σαπουνιού «Βέσο».

Μπροστά από το μεγάλο ψυγείο με τα τυριά και τα αλλαντικά, σακιά με όσπρια και σαλιγκάρια, που κάποτε ξυπνούσαν από το λήθαργο τους και προσπαθούσαν να δραπετεύσουν από την τσουβαλένια φυλακή τους.

Ανηφορίζοντας την Αγ. Νικολάου, μέσα στο στενάκι της Δ. Κοντούδη υπήρχε ο φούρνος του Ζαχαρία Μεντάκη. Πιο πάνω στη γωνία υπήρχε το μανάβικο «Κολωνάκι» του Βαγγέλη Καραμολέγκου και δίπλα του το δεύτερο μπακάλικο της γειτονιάς ο «Φίφης».

Στα σοκάκια και τους δρόμους περιπλανιόταν ο μανάβης και ο νερουλάς με το γάιδαρο, ενώ κάθε τρίτη διαλαλούσε ο ψαράς την πραμάτεια του απλωμένη στο μεγάλο ψάθινο δίσκο πάνω στο κεφάλι.

Στην πλατεία Μιαούλη το «Πάνθεον» ήταν ανοικτό από το πρωί για υποβρύχιο και ουζάκι με μεζέ λουκάνικο, αυγό, κασέρι.

Το ζαχαροπλαστείο του Μιχάλη Μαύρου σέρβιρε τις καλύτερες κασετίνες και προφιτερόλ.

Παραδίπλα τα μπιλιάρδα του Πρόδρομου Δουγλήρη ήταν πάντα γεμάτα νεαρούς και ο ίδιος δεν σταμάταγε να ψήνει χταποδάκι στη γωνία της πλατείας.

Στο αριστερότερο στενό, Δ. Βικέλα, ήταν ο αξέχαστος ζαχαροπλάστης Λατίνας που έκανε τα εξαιρετικά γλυκά του με κορυφαία την πουτίγκα και τις νουγκατίνες, ο οποίος μετέπειτα μετακόμισε στου Κεχαγιά όπου συνέχισε να φτιάχνει τις νουγκατίνες του.

Ο δρόμος γύρω από την πλατεία είχε πρόσφατα ασφαλτοστρωθεί και τα καπάκια από μπύρες και αναψυκτικά, που είχαν κολλήσει στην άσφαλτο σχημάτιζαν κατά τόπους ένα πολύχρωμο μωσαϊκό.

Τις Κυριακές και αργίες παίανιζε η φιλαρμονική του Δήμου στην εξέδρα της πλατείας Μιαούλη και οι φυσικάδες περιφερόταν στα καφενεία με τα ορειχάλκινα «καλάθια» τους, παίζοντας μονά – ζυγά.

Τα πιτσιρίκια έπαιζαν «στρατιωτάκια ακούνητα – αμίλητα», «μήλα» και «ρολόι» και κατέβαιναν με φόρα τις τσουλήθρες του Δημαρχείου.

Πάνω στην εξέδρα οι μεγαλύτεροι έπαιζαν μπάλα, με κουτί από βαφή παπουτσιών «Κάμελ».

Από νωρίς το απόγευμα ο Σπίνος τηγάνιζε πατάτες και λουκάνικα στα μανάβικα, ενώ κάθε Τετάρτη σε τροχήλατη ψησταριά ψηνόταν κοκορέτσι, το οποίο ξεπουλιόταν γρήγορα στους περαστικούς.

Στο σουβλατζίδικο των αδελφών Πολίτη, γωνία Ερμού και Σταματίου Πρωίου γινόταν λαϊκό προσκύνημα και έκλεινε στις 8:30 το βράδυ, αφού είχε ξεπουλήσει και το τελευταίο πεντανόστιμο χοιρινό καλαμάκι με ψωμάκι.

Λίγο πιο κάτω το ζαχαροπλαστείο του Κεχαγιά είχε το προβάδισμα στις νουγκατίνες (του Λατίνα) και το παγωτό καϊμάκι.

Στο θερινό κινηματογράφο «Αθηνά» του Δασκαλέα, το διάλειμμα ήταν πάντα μεγάλο και το τραγούδι του Πουλόπουλου «Καμαρούλα μια σταλιά, δύο επί τρία..», μας συντρόφευε μαζί με πασατέμπο, Ταμ –Ταμ και πορτοκαλάδα «Σύριγγα».

Από το 1980 και μετά η μεταπολεμική Ελλάδα γύρισε σελίδα, άλλαξε πολύ και μαζί της αλλάξαμε και εμείς.

Καλοκαιρινή συνεστίαση 2017

Κείμενο και φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Την Πέμπτη 17 Αυγούστου 2017, με την ευκαιρία της καθιερωμένης καλοκαιρινής συνεστίασης του Συνδέσμου Συριανών, 83 μέλη και φίλοι συναντήθηκαν στην πισίνα του ξενοδοχείου Dolphin Bay στο Γαλησσά.

Το αυγουστιάτικο δειλινό ήταν υπέροχο και οι χρυσοπόρφυρες αποχρώσεις του καθρεπτίζονταν στη γαλανή πισίνα.

Ο Πρόεδρος του Συνδέσμου Δημήτρης Βαφίας, αφού εξύμνησε την πολυαγαπημένη Σύρα, απηύθυνε έναν σύντομο χαιρετισμό προς τους συνδαιτυμόνες, για το δυναμικό τους παρόν, διατρανώνοντας την ζωτικότητα του Συνδέσμου.

Όλοι απόλαυσαν τις ζουμερές κρέπες, το ριζότο χοιρινού και το άφθονο κρασί, που με ευγένεια και προθυμία σερβίριζε το προσωπικό του ξενοδοχείου.

Ο Πέτρος Παλαιολόγος μας ταξίδεψε με τη θαυμάσια φωνή του και το συνθεσάιζερ, όχι μόνο στα ρεμπέτικα, νέο κύμα, έντεχνο, σέικ, αλλά και σε πρόσφατες επιτυχίες.

Αξέχαστες σε όλους έμειναν οι σόλο ζεϊμπεκιές της Ρένας Μουχτοπούλου και του Μάρκου Κασιμάκη. Ο Μπάμης Μπαρουτάκης πρωταγωνίστησε στα ταγκό και μπλουζ.

Πολλοί ήταν οι διακριθέντες στα χασαποσέρβικα, καλαματιανά, νησιώτικα.

Τις πρώτες πρωινές ώρες ο Πέτρος συνέχιζε απτόητος το τραγούδι και σχεδόν κανείς από τη μεγάλη παρέα του Συνδέσμου δεν είχε διάθεση να φύγει. Ήταν μια αλησμόνητη βραδιά!

«Να μας έχει ο Θεός καλά, πάντα ν' ανταμώνουμε και να ξεφαντώνουμε...»

(Διονύσης Σαββόπουλος)

Μερικές φωτογραφίες από τη Συνεστίαση

Βράβευση Μέλους μας

Η Κυρία Ντίνα Συκουτρή – Ανδριωμένου, μέλος μας και μέλος του Δ.Σ του Συνδέσμου μας, βραβεύτηκε την 12^η Σεπτεμβρίου 2017 στο περιστύλιο του Ζαπείου Μεγάρου από το περιοδικό «Γαστρονόμος» για τα παραδοσιακά λουκούμια Σύρου «Συκουτρής»

Παραθέτουμε ομιλία της Κυρίας Συκουτρή την βραδιά της βράβευσης:

Τρίτη 12 Σεπτεμβρίου 2017

Αξιότιμο ακροατήριο,

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τον «Γαστρονόμο» και το ευγενικό επιτελείο του, που μου έδωσαν την ευκαιρία απόψε, να παρουσιαστεί εδώ στο Ζάππειο Μέγαρο, η Ερμούπολη και το Συριανό λουκούμι.

Αυτά τα δύο αποτελούν ιστορικά, ένα μοναδικό δίδυμο.

Και τα δύο γεννήθηκαν και αναπτύχθηκαν από τους ίδιους ανθρώπους, Χιώτες και Ψαριανούς, που έφτασαν στην προσφυγοδόχο Σύρα μετά την καταστροφή των νησιών τους το 1822 – 24.

Έτσι το Συριανό λουκούμι αποκτά πατρίδα – ταυτότητα όπως οι τεχνίτες του.

Το μοναδικό απλούστερο γλυκό του κόσμου το περιβάλλουν με αίγλη μοναδική.

Το λουκούμι ήταν αυτό που, τρώγοντας το, γαλήνευε την ψυχή των απλών καθημερινών ανθρώπων και τα αρώματά του, μαστίχα, τριαντάφυλλο, περγαμόντο, θύμιζαν καθημερινά τις χαμένες πατρίδες τους.

Η Ερμούπολη είναι χτισμένη πάνω σε δύο πυλώνες, στο αλάτι και στη ζάχαρη. Στο αλάτι γιατί θεμελιώθηκε κυριολεκτικά μέσα στη θάλασσα και στη ζάχαρη που, με αυτό το προϊόν κατόρθωσε να γίνει διάσημη πριν εμφανιστούν τα μεγαλόπρεπα μαρμαρόκτιστα κτήρια και να διαπεράσει το λουκούμι όλο τον κοινωνικό ιστό.

Αδιάκοπα μέχρι σήμερα, δύο αιώνες σχεδόν, καλύπτει όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις (γάμος, βάπτιση, κηδεία, μνημόσυνο, πανηγύρια, ονομαστικές εορτές), αποδεικνύοντας ότι έχει σταθερό ιστορικό υπόβαθρο και ρίζες, επικρατεί των εφήμερων και ευκαιριακών προϊόντων. Το αποδεικνύουν ο 19^{ος} αιώνας και οι αρχές του 20^{ου}, με πληθώρα βραβεύσεων σε ευρωπαϊκές και παγκόσμιες εκθέσεις. Η κατανάλωσή του σε όλες τις βασιλικές αυλές, πρεσβείες, προξενία.

Αν απόψε εδώ ήταν το Υπουργείο Εξωτερικών της Γευσιγνωσίας – Γαστρονομίας, τότε το λουκούμι θα ήταν ο καλύτερος πρεσβευτής.

Ονομάζομαι Ντίνα Συκουτρή – Ανδριωμένου, είμαι η δεύτερη γενιά από τους πρόσφυγες γονείς μου (το 1922) Γιώργο Συκουτρή, από τη Σμύρνη, λουκουμοποιό και τη Χρυσάνθη Ζησίδου από την Κωνσταντινούπολη. Ζυμώθηκα με την ιστορία της προσφυγιάς και του λουκουμιού κι αυτήν υπηρετώ, όπως και τα παιδιά μου Αγγελική και Γιάννης.

Κέντρο Ναυτικής Παράδοσης Σύρου

Κείμενο και φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Την Δευτέρα 14 Αυγούστου 2017 πραγματοποιήθηκε η πρώτη συνάντηση του δημάρχου Ερμούπολης – Σύρου κ. Γεωργίου Μαραγκού, αφενός με αντιπροσωπεία του Συνδέσμου Συριανών (Δημήτρης Βαφίας, Πέτρος Τσαούσογλου, Χρήστος Θανόπουλος) και αφετέρου με τους κ. Γεώργιο Μηλιό πρόεδρο, και κ. Γεώργιο Αρτέμη Ταμία, από την Ένωση Συνταξιούχων Εμπορικού Ναυτικού Κυκλάδων.

Θέμα της συζήτησης ήταν η κοινή πρόταση των δύο συλλόγων για την ίδρυση Κέντρου (Μουσείου) Ναυτικής Παράδοσης Σύρου.

Ο δήμαρχος επικρότησε την πρόταση, λόγω της βαριάς ναυτιλιακής κληρονομιάς της Σύρου και συνεχάρη τους δύο συλλόγους για την πρωτοβουλία τους.

Ζήτησε να πληροφορηθεί πιθανόν εμβαδόν, τοποθεσία, προέλευση αντικειμένων προς έκθεση υπό ίδρυση μουσείου. Τόνισε ότι η επισκευή και η ανακαίνιση του κτιρίου που θα επιλεγεί, θα πρέπει να έχει ένα κόστος διαχειρίσιμο, της τάξεως των 30.000 - 40.000 ευρώ, για τον χορηγό πιθανώς από τον εφοπλιστικό κόσμο, που θα αναλάβει αυτό το βάρος.

Συμφωνήθηκε από κοινού ότι θα πρέπει να ιδρυθεί Ν.Π.Ι.Δ, να επιλεγεί ένα κτίριο εντός της περιμέτρου του λιμανιού και να αναζητηθούν χορηγοί, σε συνδυασμό με ανοικτό έρανο.

Επίσης θα αναζητηθούν τα κατάλληλα προς έκθεση αντικείμενα, ξεκινώντας από τα παλιά εργαλεία των караβομαραγκών του καρνάγιου.

Ο κ. Βαφίας τόνισε τη θέληση του Δ.Σ και των μελών του Συνδέσμου Συριανών για συστράτευση με την ένωση Συνταξιούχων Εμπορικού Ναυτικού Κυκλάδων, προς επίτευξη του στόχου.

Ο κ. Μηλιός πρότεινε την ίδρυση κέντρου Ναυτικής Παράδοσης Σύρου στην περιοχή Νησάκι – Τελωνείο – Αποθήκες Διαμετακόμισης και ο κ. Μαραγκός ότι σε περίπτωση που δεν ευοδωθεί αυτή η πρόταση, να αναζητηθούν λύσεις από το περιουσιολόγιο του δήμου.

Ο κ. Μηλιός ανακοίνωσε τη διοργάνωση εκδήλωσης στο θέατρο Απόλλων, εντός των επομένων μηνών παρουσία πολιτικών – θρησκευτικών αρχών, ώστε να γνωστοποιηθεί στο ευρύ κοινό η έναρξη της εκστρατείας ίδρυσης του Κέντρου Ναυτικής Παράδοσης.

Την Παρασκευή 1^η Σεπτεμβρίου 2017 ακολούθησε η δεύτερη συνάντηση στο δημαρχείο, του δημάρχου κ. Γεωργίου Μαραγκού με την κ. Μαρία Παπαπολιζου, Χρήστο Θανόπουλο από τον Σύνδεσμο Συριανών, τους κ. Γεώργιο Μηλιό, Γεώργιο Αρτέμη από την ένωση Ναυτικών και τον κ. Γεώργιο Φίλιο πρόεδρο του Ναυτικού ομίλου Σύρου. Ο κ. Μηλιός ανέφερε ότι προέχει να δημιουργηθεί το καταστατικό του νέου φορέα, όπου θα εκπροσωπείται η

Ένωση Συνταξιούχων Εμπορικού Ναυτικού Κυκλάδων, ο Ναυτικός όμιλος Σύρου και ο Δήμος.

Προτάθηκαν δύο χώροι στο κτίριο Τελωνείο – Αποθηκών Διαμετακόμισης και συμφωνήθηκε από κοινού να διερευνηθεί η δυνατότητα αξιοποίησής τους, σε συμφωνία με τις μελλοντικές χρήσεις αυτών των κτιρίων, επ' ωφελεία της συριανής κοινωνίας.

Επίσης προς το τέλος του 2017, αρχές του 2018 θα γίνει η δημόσια ανακοίνωση – εκδήλωση για την πρόθεση ίδρυσης του Κέντρου Ναυτικής Παράδοσης Σύρου.

Ευχάριστη έκπληξη απετέλεσε η έκθεση ξύλινων μοντέλων πλοίων του κ. Αντώνη Ξαγοράρη, σε συνδυασμό με την παρουσίαση παλιών εργαλείων караβομαραγκών, στον επιβατικό Σταθμό Ερμούπολης στο λιμάνι.

Διεθνές Φεστιβάλ Εκκλησιαστικού Οργάνου «ΑΝΩ»

Κείμενο και φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Με τη συμπλήρωση 400 χρόνων από τον απαγχονισμό του επισκόπου Σύρας Ιωάννη Ανδρέα Κάργα, διοργανώθηκε επιστημονική ημερίδα (18 Αυγούστου 2017), με θέμα «Ο Επίσκοπος της Σύρας Ιωάννης Ανδρέας Κάργας (1606 – 1616) και η εποχή του», στη μονή των Αδελφών του ελέους (Ερμούπολη).

Ομιλητές ήταν γνωστοί ερευνητές – ιστορικοί (Κ. Δανούσης, Ben Slot, Ν. Ρούσσος, Α. Πανοπούλου, Κ. Τσικνάκης, Ε. Καραγεωργούδης) και ο Καθολικός Αρχιεπίσκοπος Νάξου - Τήνου Μάρκος Φώσκολος).

Τις συζητήσεις συντόνιζε η κ. Μαρίζα – Θηρεσία Δαλεζίου.

Ακολούθησε το Διεθνές Φεστιβάλ Εκκλησιαστικού Οργάνου «ΑΝΩ», το οποίο έλαβε χώρα στον Καθεδρικό Ναό Αγ. Γεωργίου, Άνω Σύρου.

Το ιστορικό εκκλησιαστικό όργανο του Αγ. Γεωργίου, κατασκευασμένο στην Ιταλία (1888) από τον Zeno Fedeli της διάσημης οικογένειας κατασκευαστών εκκλησιαστικών οργάνων.

Αρχικά είχε δωρηθεί στον Καθολικό Ναό Αγ. Διονυσίου στην Αθήνα, πριν καταλήξει στην Άνω Σύρο.

Η συντήρηση – ανακαίνισή του ολοκληρώθηκε πριν ένα χρόνο και δόθηκε πανηγυρική συναυλία, από τον οργανίστα Χρήστο Παρασκευόπουλο (Αύγουστος 2016).

Τη Δευτέρα 21 Αυγούστου 2017 η Ελένη Κεβεντσίδου στο εκκλησιαστικό όργανο και ο Ηλίας Γυφτονικολός στο βιολί, παρουσίασαν έργα των Bach, Reger, Schroeder, Αθανασιάδη κ.α.

Την Τετάρτη 23 Αυγούστου 2017, ο Στράτος Γκιουλμπάνογλου στο εκκλησιαστικό όργανο και ο Γιάννης Καϊκής στο τρομπόνι, εκτέλεσαν έργα των Bach, Mendelssohn Bartholdy, Guilmant κ.α.

Τέλος το Σάββατο 26 Αυγούστου 2017, ο Χρήστος Παρασκευόπουλος στο εκκλησιαστικό όργανο και η Βασιλική Κοράκη μέτζο σοπράνο, παρουσίασαν έργα των Bach, Clarke, Liszt, Dvorzak, Malotte κ.α.

Ο Ναός του Αγ. Γεωργίου ήταν ασφυκτικά γεμάτος από Έλληνες και Ξένους, που παρακολούθησαν σαγηνευμένοι τις συναυλίες.

Πριν από κάθε συναυλία, προηγείτο ομιλία σχετική με το εκκλησιαστικό όργανο και την ιστορία του, ενώ «οι μικροί ξεναγοί της Άνω Σύρου» προσέφεραν ξεναγήσεις στον μεσαιωνικό οικισμό.

Ελληνική Ακτοπλοΐα 1945-1995

Κείμενο και φωτογραφίες από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Από την 1η Ιουνίου 2017, έως την 30η Ιανουαρίου 2018, διοργανώνεται η έκθεση του Γεωργίου Μ. Φουστάνου "Ελληνική Ακτοπλοΐα" 1945-1995, υπό την αιγίδα του Δήμου Ερμούπολης - Σύρου. Η έκθεση έλαβε χώρα αρχικά στην Αίθουσα Γ. και Ε. Βάτη (Δημαρχείο), κατόπιν στο πολιτιστικό Κέντρο Ποσειδωνίας (Έπαυλη Τσιροπινά) και από τον Οκτώβριο 2017 στην Πινακοθήκη Κυκλάδων (Αποθήκες διαμετακόμισης, Ερμούπολη). Ο Γεώργιος Φουστάνος, γιός του Μικέ και της Ρόης Φουστάνου, το 1989 εγκατέλειψε την 20ετή μέχρι τότε επιχειρηματική του δραστηριότητα στη ναυτιλία και δημιούργησε το διαδικτυακό μουσείο - αρχείο GREEK SHIPPING MIRACLE, όπου περιγράφεται η Ελληνική Ναυτιλία, από το 1873 (έτος ναυπήγησης στη Μεγάλη Βρετανία του πρώτου ελληνικού ατμόπλοιου, από τους ομογενείς της Ρουμανίας, αδελφούς Θεοφιλάτους), έως σήμερα. Όραμα του Γ. Φουστάνου είναι η ανάδειξη διεθνώς του διαχρονικού έργου – άθλου των Ελλήνων στην ποντοπόρο ναυτιλία και η συμβολή της στην εθνική και παγκόσμιο οικονομία. Υποστηρικτές ίδρυσης και λειτουργίας του GREEK SHIPPING MIRACLE ORG είναι πολλές ναυτιλιακές εταιρείες (Νομικού, Χανδρή, Λιβανού, κ.α.) από κοινού με τα ιδρύματα Ωνάση και Λάτση.

Η ακτοπλοΐα εδώ και ενάμιση αιώνα παίζει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη της χώρας και ειδικότερα της νησιωτικής Ελλάδος. Η «ελληνική Ατμοπλοΐα», κρατική εταιρεία, με έδρα την Ερμούπολη, είχε δρομολογήσει νεότευκτα πλοία, κατασκευασμένα στη Μεγάλη Βρετανία, συνδέοντας την ηπειρωτική με

τη νησιωτική χώρα, παρά την κρατική στήριξη και τη σχεδόν μονοπωλιακή λειτουργία της, πτώχευσε το 1892. Τα ηνία στην ακτοπλοΐα πήρε η ιδιωτική πρωτοβουλία μέχρι το 1940. Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ελλάδα βρέθηκε με κατεστραμμένο τον ακτοπλοϊκό της στόλο από τις δυνάμεις του Άξονα.

Το ελληνικό κράτος μετά τον εμφύλιο έριξε το βάρος στην ανασυγκρότηση κυρίως μεγάλων αστικών κέντρων. Η αναγέννηση της ελληνικής ακτοπλοΐας, ιδιαίτερα τις 2 πρώτες μεταπολεμικές δεκαετίες, πραγματοποιήθηκε από το μικρό αριθμό εφοπλιστών, οι οποίοι στηριζόμενοι αποκλειστικά στις δικές τους δυνάμεις, αγόρασαν αρχικά βρετανικές θαλαμηγούς και πολεμικά σκάφη, τα οποία μετασκέυασαν σε επιβατηγά. Από τους πρώτους ήταν ο Θηραίος εφοπλιστής Ευάγγελος Π. Νομικός, ο οποίος αγόρασε το 1945 3 μικρά σουηδικά ατμόπλοια, τα μετέπειτα ΕΦΗ, ΜΕΣΑΡΙΑ, ΘΗΡΑ. Το τελευταίο ναυάγησε πριν φτάσει στην Ελλάδα. Την ίδια χρονιά ο Αναστάσιος Γ. Ποταμιάνος αγόρασε βοηθητικό πολεμικό των ΗΠΑ, το οποίο μετονομάστηκε σε ΔΕΣΠΟΙΝΑ και μετασκευάστηκε σε επιβατηγό στον Πειραιά. Ένα από τα δρομολόγια που εκτελούσε ήταν από Πειραιά προς Σύρο-Τήνο-Μύκονο-Ικαρία-Σάμο. Στις δεκαετίες που ακολούθησαν πλήθος εφοπλιστών παρέλασαν από το προσκήνιο, όπως οι Άλεξ Σιγάλας, Αριστ. Ωνάσης, Ιωάν. Τόγιας, Γιαν. Λάτσης, Αφοί Τυπάλδου, Δημ. Στρίντζης, Γεωργ. Φραγκουδάκης, Αφοί Αγαπητού, Κων. Βεντούρης, Γεωρ. Λιβανός, Γερ. Αγούδημος, Περ. Παναγόπουλος κ.α. Καμία ακτοπλοϊκή εταιρεία δεν μακροημέρευσε, λόγω της εμπλοκής και εξάρτησης του κλάδου από τον κρατικό μηχανισμό. Αντίθετα οι εφοπλιστές της εμπορικής ναυτιλίας έγιναν πρωταγωνιστές των παγκόσμιων θαλάσσιων μεταφορών.

Η έκθεση παρουσιάζει φωτογραφίες και στοιχεία από 144 πλοία των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών με αφετηρία το λιμάνι του Πειραιά, από το 1945 έως το 1995, έτος εισόδου της ακτοπλοΐας στο χρηματιστήριο Αθηνών, γεγονός που έδωσε νέα δυναμική στον κλάδο. Ήταν μεγάλη η συγκίνηση να αντικρύσουμε ξανά φωτογραφίες παλιών «αγαπημένων» πλοίων του 60 και του 70, τα οποία εκτελούσαν το δρομολόγιο Πειραιάς – Σύρος και αντιστρόφως. Τα πλοία ΜΙΑΟΥΛΗΣ, ΚΑΝΑΡΗΣ, μαζί με τ' άλλα κατασκευάστηκαν για λογαριασμό της ελληνικής κυβέρνησης στην Ιταλία (1952), αποτέλεσαν μέρος των ιταλικών πολεμικών επανορθώσεων, αγοράστηκαν από την Πέτρος Νομικός Α.Ε. και κατέληξαν στα διαλυτήρια το 1988 και 1984 αντίστοιχα. Αραιά επισκεπτόταν τη Σύρο, το πολύ παλιό ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ (κατασκευής 1929 στην Αγγλία). Το ΛΗΤΩ του Π. Νομικού (κατασκευής 1947 στη Γαλλία) υπήρξε το πρώτο και πολύ πετυχημένο πλοίο, που πραγματοποιούσε ημερήσιους πλόες από Πειραιά προς Κυκλάδες. Το ΕΛΛΗ (κατασκευής 1967 στο Πέραμα), του Γεώργιου Φραγκουδάκη, αγοράστηκε το 1993 από το Υπουργείο Αιγαίου και μετατράπηκε σε πλωτό νοσοκομείο, με το όνομα ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ, χωρίς να χρησιμοποιηθεί ποτέ. Το 2002 πουλήθηκε στο «Χαμόγελο του Παιδιού», αλλά παρέμεινε παροπλισμένο. Το καμάρι του Π. Νομικού ήταν το ταχύτατο ΑΠΟΛΛΩΝ

(κατασκευής 1953 στη Γαλλία), το οποίο έκανε το δρομολόγιο Πειραιάς – Σύρος σε μόλις 4 ώρες. Το 1975 περιήλθε στους Αφούς Αγαπητούς, πριν πάει για διάλυση το 1982. Το πλοίο ΟΙΑ (κατασκευής 1949 στην Αγγλία) αγοράστηκε από τον όμιλο Κατσουλάκου το 1968.

Τα πλοία της εποχής εκείνης ήταν μικρότερα και πιο αργά από τα σημερινά. Η αλλαγή ξεκίνησε από το ΝΑΪΑΣ (κατασκευής 1950 στη Δανία) της KRITON SHIPPING CO. (1971), μαζί με το ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝΟΥ (κατασκευής 1960 στην Ολλανδία) του Κων/νου Βεντούρη (1980). Ακολούθησαν τα ΝΑΪΑΣ 2 (1983), ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝΟΥ (1993), ΝΑΪΑΣ ΕΞΠΡΕΣ (1994) κ.α.

Στην έκθεση προσεφέρετο τιμή ένεκεν το βιβλίο «Το Ελληνικό Ναυτιλιακό Θαύμα» (2014), ενώ πωλείτο σε προσιτή τιμή ο καλαίσθητος τόμος «Ελληνική Ακτοπλοΐα» 1945 – 1995 (2010) του Γεωργίου Μ. Φουστάνου. Τα έσοδα διατίθενται υπέρ της «Νοσηλείας στο Σπίτι» στη Σύρο.

Βιβλιογραφία

- 1) Γεώργιος Μ. Φουστάνος, Ελληνική Ακτοπλοΐα (1945 -1995), Αργώ Εκδοτική - Διαφημιστική Μ.Ε.Π.Ε., Αθήνα 2010.
- 2) Γεώργιος Μ. Φουστάνος, Το Ελληνικό Ναυτιλιακό Θαύμα, Αργώ Εκδοτική - Διαφημιστική Μ.Ε.Π.Ε., Αθήνα 2014.

Για του λόγου το αληθές θα αναφέρομε μερικά παραδείγματα για να δούμε ότι η Ομηρική γλώσσα όχι μόνο δεν είναι νεκρή, αλλά είναι ολοζώντανη.

- Αυδή είναι η φωνή. Σήμερα χρησιμοποιούμε το επίθετο άναυδος.
- Αλέξω στην εποχή του Ομήρου σημαίνει εμποδίζω, αποτρέπω. Τώρα χρησιμοποιούμε τις λέξεις αλεξίπτωτο, αλεξίσφαιρο, αλεξικέραυνο αλεξήλιο Αλέξανδρος (αυτός που αποκρούει τους άνδρες) κ.τ.λ.
- Με το επίρρημα τήλε στον Όμηρο εννοούσαν μακριά, εμείς χρησιμοποιούμε τις λέξεις τηλέφωνο, τηλεόραση, τηλεπικοινωνία, τηλεβόλο, τηλεπάθεια κ.τ.λ.
- Λάας ή λας έλεγαν την πέτρα. Εμείς λέμε λατομείο, λαξεύω.
- Πέδον στον Όμηρο σημαίνει έδαφος, τώρα λέμε στρατόπεδο, πεδινός.
- Το κρεβάτι λέγεται λέχος, εμείς αποκαλούμε λεχώνα τη γυναίκα που μόλις γέννησε και μένει στο κρεβάτι.
- Πόρο έλεγαν τη διάβαση, το πέρασμα, σήμερα χρησιμοποιούμε τη λέξη πορεία.
- Επίσης αποκαλούμε εύπορο κάποιον που έχει χρήματα, γιατί έχει εύκολες διαβάσεις, μπορεί δηλαδή να περάσει όπου θέλει, και άπορο αυτόν που δεν έχει πόρους, το φτωχό.
- Φρην είναι η λογική. Από αυτή τη λέξη προέρχονται το φρενοκομείο, ο φρενοβλαβής, ο εξωφρενικός, ο άφρων κ.τ.λ.
- Δόρπος, λεγόταν το δείπνο, σήμερα η λέξη είναι επιδόρπιο.
- Λώπος είναι στον Όμηρο το ένδυμα. Τώρα αυτόν που μας έκλεψε (μας έγδυσε το σπίτι) το λέμε λωποδύτη.
- Ύλη ονόμαζαν ένα τόπο με δένδρα, εμείς λέμε υλοτόμος.
- Άρουρα ήταν το χωράφι, όλοι ξέρουμε τον αρουραίο.
- Τον θυμό τον αποκαλούσαν χόλο. Από τη λέξη αυτή πήρε το όνομα της η χολή, με την έννοια της πίκρας. Λέμε επίσης αυτός είναι χολωμένος.
- Νόστος σημαίνει επιστροφή στην πατρίδα. Η λέξη παρέμεινε ως παλινόστηση, ή νοσταλγία.
- Άλγος στον Όμηρο είναι ο σωματικός πόνος, από αυτό προέρχεται το αναλγητικό. Το βάρος το αποκαλούσαν άχθος, σήμερα λέμε αχθοφόρος.
- Ο ρύπος, δηλαδή η ακαθαρσία, εξακολουθεί και λέγεται έτσι - ρύπανση.
- Από τη λέξη αιδώς (ντροπή) προήλθε ο αναιδής.
- Πέδη, σημαίνει δέσιμο και τώρα λέμε πέδιλο. Επίσης χρησιμοποιούμε τη λέξη χειροπέδες.
- Από το φάος, το φως προέρχεται η φράση φαεινές ιδέες.
- Άγχω, σημαίνει σφίγγω το λαιμό, σήμερα λέμε αγχόνη. Επίσης άγχος είναι η αγωνία από κάποιο σφίξιμο, ή από πίεση.
- Βρύχια στον Όμηρο είναι τα βαθιά νερά, εξ ου και το υποβρύχιο.
- Φερνή έλεγαν την προίκα. Από εκεί επικράτησε την καλά προικισμένη να τη λέμε «πολύφερνη νύφη».

- Το γεύμα στο οποίο ο κάθε παρευρισκόμενος έφερνε μαζί του το φαγητό του λεγόταν έρανος. Η λέξη παρέμεινε, με τη διαφορά ότι σήμερα δεν συνεισφέρουμε φαγητό, αλλά χρήματα.
- Υπάρχουν λέξεις, από τα χρόνια του Ομήρου, που ενώ η πρώτη τους μορφή μεταβλήθηκε - η χειρ έγινε χέρι, το ύδωρ νερό, η ναυς έγινε πλοίο, στη σύνθεση διατηρήθηκε η πρώτη μορφή της λέξεως.
- Από τη λέξη χειρ έχουμε: χειρουργός, χειριστής, χειροτονία, χειραφέτηση, χειρονομία, χειροδικώ κ.τ.λ.
- Από το ύδωρ έχουμε τις λέξεις: ύδρευση υδραγωγείο, υδραυλικός, υδροφόρος, υδρογόνο, υδροκέφαλος, αφυδάτωση, ενυδρείο, κ.τ.λ.
- Από τη λέξη ναυς έχουμε: ναυπηγός, ναύαρχος, ναυμαχία, ναυτικός, ναυαγός, ναυτιλία, ναύσταθμος, ναυτοδικείο, ναυαγοσώστης, ναυτία, κ.τ.λ.

Σύμφωνα με τα προαναφερθέντα παραδείγματα προκύπτει ότι: Δεν υπάρχουν αρχαίες και νέες Ελληνικές λέξεις, αλλά μόνο Ελληνικές.

Η Ελληνική γλώσσα είναι ενιαία και ουσιαστικά αδιαίρετη χρονικά.

Από την εποχή του Ομήρου μέχρι σήμερα προστέθηκαν στην Ελληνική γλώσσα μόνο ελάχιστες λέξεις.

Η γνώση των εννοιών των λέξεων θα μας βοηθήσει να καταλάβουμε ότι μιλάμε τη γλώσσα της ομηρικής ποίησης, μια γλώσσα που δεν ανακάλυψε ο Όμηρος αλλά προϋπήρχε πολλές χιλιετηρίδες πριν από αυτόν.

Σκοπός μας είναι να ανακαλύψουμε τις έννοιες των λέξεων για να μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε καλύτερα. Παλαιότερα όταν έλεγαν μια λέξη καταλάβαιναν όλοι το ίδιο. π.χ για τη λέξη αρετή ήξεραν ότι είναι η μεσότητα ανάμεσα σε δύο υπερβολές. Σήμερα ο καθένας για την ίδια λέξη εννοεί και κάτι διαφορετικό.

Πηγές: Απολλώνιου Σοφιστού Λεξικόν κατά στοιχείον Ιλιάδος και Οδύσσειας
Εκδόσεις Ηλιοδρόμιο.

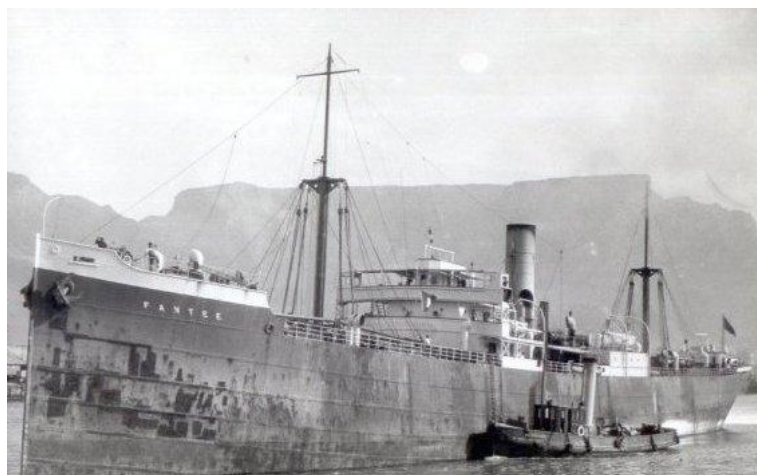
Ένα ιστορικό και τραγικό ναυάγιο

Το δράμα του ΑΚΤΗ για Κάσο και Σύρο

Επιμέλεια κ. Νινέττας Κοντογεώργη (σταχυολόγηση από ένα σχετικό άρθρο στο διαδίκτυο)

Σε κείνα τα προπολεμικά χρόνια η Σύρος ήταν το σπουδαιότερο κέντρο εφοπλισμού, από νωρίς είχαν βρεθεί τα πέντε αδέλφια Κουλουκουντήδες, τα δυο αδέλφια Ρεθύμνηδες, ο καπετάν Μιχάλης Πνευματικός, ο Μαυρολέων και ο Στάθης Γιάνναγας, γαμπρός τους Μιχάλη Πνευματικού. Πολλές δεκαετίες νωρίτερα έχτισαν μια σπουδαία θαλασσινή αυτοκρατορία, αγόραζαν πλοία με ζεστό μετρητό χρήμα, τα ταξίδευαν, αρκετές φορές οι ίδιοι και τα πονούσαν σαν αληθινά παιδιά τους, επίσης γνώριζαν κάθε λεπτομέρεια από τις ζωές, το χαρακτήρα και την καθημερινότητα των πληρωμάτων τους, μα σχεδόν όλοι ήταν συγγενείς τους!

Το πλοίο αυτό, το ΑΚΤΗ, δεν ήταν καινούριο, δεν ήταν αυτό που λέμε βασιλοβάπορο, έμεινε στη μνήμη γιατί κέρδιζε τίμια το ψωμί του και μέσα από άπειρες δυσκολίες εξακολουθούσε να πατά απαλά στη θάλασσα, ώστε να μη κάνει φασαρία και πάντοτε επέστρεφε με καμάρι στη Σύρα, για να πάρουν μια ανάσα οι ναυτικοί κι εκείνο να ξαποστάσει μια σταλιά, έπειτα να ξαναοργώσει τους ωκεανούς ολάκερου του πλανήτη.

πλοίο ΑΚΤΗ, ex Fantee-1920

Το φορτηγό ΑΚΤΗ κατασκευάστηκε στο ναυπηγείο Northumberland Shipbuilding Co., με πρώτη ονομασία FANTEE No 144410 (που σημαίνει ατίθασος, ο άγριος, αυτός που δεν δέχεται περιορισμούς). Ήταν ένα μακρόστενο πλοίο με μήκος 121,7 μέτρα και 16 μέτρα πλάτος, μικτής χωρητικότητα 5.663 κόρων και καθαρό φορτίο 2.593. Είχε κινητήρα 3 κυλίνδρων, ενώ η ταχύτητα του ίσα που έφτανε τους 11 κόμβους, ακολουθούσε τον κανόνα "σπεύδε βραδέως".

Στις 20 Μαρτίου 1920, το FANTEE βρισκόταν στην Αγγλία, στο κανάλι του Bristol, όταν συγκρούστηκε και βύθισε το μικρό φορτηγό WHITE ROSE, το πλοίο άνηκε στη Richard Hughes, την μεγαλύτερη εταιρία παράκτιων πλοίων στο Λίβερπουλ.

Οι ζημιές στο FANTEE αποκαταστάθηκαν, κανείς ναυτικός δε χάθηκε και το 1933 πωλήθηκε στην KASOS Steam Nav. Έτσι πέρασε στην ελληνική σημαία και πήρε το όνομα από το βορειότερο ακρωτήριο της Κάσου, το πλοίο βαφτίστηκε ΑΚΤΗ και ήταν ναυλωμένο από την εταιρία του Λονδίνου, των Μιχ. Πνευματικού, αδελφών Ρεθύμνη και Γιανναγά.

Στο προηγούμενο ταξίδι του, από τη Μαύρη θάλασσα με προορισμό την Αγγλία, το ΑΚΤΗ βρέθηκε στη Σύρο για να φορτώσει προμήθειες, τρόφιμα και κάρβουνα, γιατί οι πλοιοκτήτες όλα τα είχαν τακτοποιημένα με περίσσια αγάπη στην Ερμούπολη.

Ήταν Νοέμβρης '38 και το ΑΚΤΗ είχε φορτώσει 7.500 τόνους σιδηρομετάλλευμα από το Rio de Janeiro με τελικό προορισμό το λιμάνι του Rotterdam. Το ταξίδι προχωρούσε σύμφωνα με το πρόγραμμα, μάλιστα το ατμόπλοιο σταμάτησε στη Μαδέρα, φόρτωσε κάρβουνα και συνέχισε δίχως κανένα πρόβλημα. Την προ-παραμονή του Αη Νικόλα το ΑΚΤΗ βρισκόταν στον Βискаϊκό κόλπο, ήταν στα παράλια της Βόρειας Γαλλίας και περνούσε περίπου 150 μίλια από το φάρο του νησιού Ουεσάντ, όταν έπεσε σε πυκνή φαρμακερή ομίχλη, το φαινόμενο δεν ήταν άγνωστο στους έμπειρους Κασιώτες και συριανούς ναυτικούς, ο καπετάνιος Μηνάς Βαρδαβάς δεν έχασε ούτε ένα λεπτό, ελάττωσε την ταχύτητα στα 4 ν.μ. και φρόντισε να εκπέμπονται σε τακτά χρονικά διαστήματα συριγμοί, τα ηχητικά σήματα που κάνουν τα πλοία ώστε να αποφύγουν μια σύγκρουση λόγω ελλείψεως ορατότητας.

Σε αυτή την περιοχή έχουν συμβεί εκατοντάδες, ίσως το σωστότερο να είναι χιλιάδες ναυάγια! Εκείνοι που γνωρίζουν το γαλλικό νησί το αποκαλούν «νησί του τρόμου» ενώ η γύρω θάλασσα έχει το βαρύ τίτλο «νεκροταφείο πλοίων» και είναι πασίγνωστη για την επικινδυνότητα της, λόγω των εκατοντάδων υφάλων και της βίας των ρευμάτων του ωκεανού.

Το νησί Ουεσάντ έχει πλάτος 4 μιλίων, αποτελείται από βοσκοτόπια που κόβονται από τεράστιους πέτρινους τοίχους και περικυκλώνεται από γκρεμούς, ενώ άγρια βράχια ξεχύνονται σα πέτρινα ποτάμια προς τη θάλασσα. Στο νησί ζουν περίπου 800 μόνιμοι κάτοικοι, αρκετοί από αυτούς ζουν από την κτηνοτροφία και είναι γνωστό το ιδιαίτερο ντόπιο μαύρο πρόβατο. Υπάρχει ένας μύθος για το ελληνικό ναυάγιο του ατμόπλοιου ΜΥΚΟΝΟΣ (1936), λένε λοιπόν ότι από αυτό το πλοίο σώθηκαν ένα κριάρι και δυο προβατίνες και αυτά έμειναν στο νησί και έτσι έγινε λευκό το χρώμα των ζώων!

Είχε ξημερώσει 4 Δεκέμβρη 1938 και το ατμόπλοιο ΑΚΤΗ περνούσε από το πλάτος 47 40 Β και 6 20 Δ, όλοι ήταν σε επιφυλακή, όμως τα ανθρώπινα

μάτια δεν είναι αρκετά για να ανοίξουν τη βαριά ομίχλη που σέρνει το πιο σκοτεινό μέλλον.

Το 142.9 μέτρων και 8.086 τόννων φορτηγό ΛΑ ΠΛΑΤΑ (Αμβούργο, 1922), έσπασε την ομίχλη, ήταν λίγο μετά τις 09.00 όταν το τεράστιο σώμα του ξεπετάχτηκε, η πλώρη του ήταν λίγα μέτρα από την αριστερή πλευρά στη μέση της ΑΚΤΗΣ, από τη γέφυρα του ελληνικού φορτηγού όλα τα μάτια γούρλωσαν στη θέα του τεράστιου σιδερένιου όγκου, ένιωσαν ότι αυτό ήταν το οριστικό τέλος.

Την επόμενη στιγμή συνέβη η άγρια σύγκρουση, ακούστηκε ένας αποκρουστικά τραχύς ήχος, από εκείνους που όταν τους γράφεις δεν έχουν φωνήεντα. Ήταν τα σίδερα που έσκουζαν, βογγούσαν για τον ανελέητο κι αχόρταγο θάνατο.

Το φορτηγό ΛΑ ΠΛΑΤΑ εμβόλισε το ΑΚΤΗ ανάμεσα στη γέφυρα και στην καπνοδόχο, το πλοίο με μιας έσπασε σε δυο κομμάτια κι έφτασαν μόνο 40 δευτερόλεπτα για να το ρουφήξει για πάντα ο βυθός. Στη θάλασσα κατάφεραν να πέσουν και να σωθούν μονάχα 15 άνθρωποι, από τις 32 ψυχές του κασιώτικου φορτηγού.

Το γερμανικό πλοίο ζήτησε βοήθεια, ήταν στραπατσαρισμένο και μόλις άντεχε το νερό που έψαχνε διέξοδο για να γεμίσει το σώμα του. Ένα γαλλικό και ένα ολλανδικό ρυμουλκό, που σταθμεύουν στη Brest και τη Douarnenez, βγήκαν αμέσως στη θάλασσα και σύντομα βρέθηκαν να παλεύουν στη σκηνή του δράματος. Τις επόμενες ώρες, όσο έπεφτε η ομίχλη η θάλασσα γινόταν ακόμη πιο άγρια, η πένθιμη νηοπομπή με το τσακισμένο ΛΑ ΠΛΑΤΑ, έπλεε με χαμηλή ταχύτητα για τη Βρέστη. Το ξημέρωμα της παραμονής του Αγίου Νικολάου 1938, το Δανέζικο φορτηγό ΕΡΝΑ πέρασε λίγο πιο μακριά από το σημείο της καταστροφής και πρόσεξε τα τελευταία συντρίμια, μια αναποδογυρισμένη βάρκα με τα διακριτικά ΑΚΤΗ-ΣΥΡΟΣ. Αυτό ήταν ό,τι είχε απομείνει από το ελληνικό φορτηγό.

Οι 15 διασωθέντες ναυτικοί του ΑΚΤΗ ήταν:

Ο θαρραλέος ασυρματιστής που δεν άφησε το πόστο του Κλεομένης Μακρής, Αντώνης Μαρμαρινός Β Μηχανικός, Νικόλαος Φύτρος, Γ Μηχανικός, Γεώργιος Φιλάρετος Θαλαμηπόλος, Ιωάννης Γιαννακούλιας Ναύτης, Δημ. Καλογεράκης πατέρας, Κων/νος Καλογεράκης γιός, Σταμάτης Γκουράρος ναύτης, Κωστ. Αλεξανδράκης ναυτόπαις, Αντ. Ροδιάδης ναυτόπαις, και οι θερμαστές: Βαγγέλης Σταθερός, Κωνσ. Ζέππος, Εμμ. Τζερεμές, Στράτος Μπούρας και ο Γεω. Μάινας.

Οι χαμένες ψυχές του ατμόπλοιου:

Μηνάς Βαρδαβάς Πλοίαρχος (ο αδελφός του Ηλίας τον περίμενε να τον σκατζάρει στο Ρότερνταμ, ο Μηνάς επέστρεφε στον Πειραιά για να παντρευτεί), Μηνάς Μαυρής υποπλοίαρχος, Μανώλης Καραμολέγκος Γ πλοίαρχος, Γιάννης Κωνσταντίνου Α μηχανικός, Κοκόνα Κωνσταντίνου, σύζυγος Α μηχανικού, Δημήτριος Λουμάκης Γ μηχανικός, Χρήστος Σταθερός Αρχιθερμαστής, Παντελής Καραγιάννης ναύκληρος, Δημήτρης Κριθάρης, μάγειρας, Γιάννης Ράλλης, ναύτης, Βαγγέλης Λογουέτης ναύτης, Γ. Παπαιωάννου ναύτης, Μ. Μυολόγος βοηθός θαλαμηπόλου, Μάρκος Νομικός θερμαστής, Κων. Ξιφούλης θερμαστής, Χρήστος Μηλιώτης θερμαστής, Μηνάς Διακάκης θερμαστής

Ξεκινά η φθινοπωρινή ισημερία

Στις 23:02 ώρα Ελλάδας, το βράδυ της Παρασκευής 22 Σεπτεμβρίου, αρχίζει και τυπικά το Φθινόπωρο.

Τότε θα συμβεί η φθινοπωρινή ισημερία στο βόρειο ημισφαίριο, όπου βρίσκεται και η χώρα μας, σηματοδοτώντας έτσι την αστρονομική έναρξη του φετινού Φθινοπώρου, ενώ αντίστοιχα στο νότιο ημισφαίριο θα αρχίσει η Άνοιξη.

Στην ισημερία, η νύχτα και η μέρα έχουν σχεδόν την ίδια διάρκεια. Στη συνέχεια, στο βόρειο ημισφαίριο η μέρα θα μικραίνει και η νύχτα θα μεγαλώνει, ώσπου η τελευταία θα φθάσει στο ζενίθ της στο χειμερινό ηλιοστάσιο του Δεκεμβρίου.

Τόσο οι ισημερίες, όσο και τα ηλιοστάσια, συμβαίνουν δύο φορές το χρόνο και σηματοδοτούν την έναρξη των εποχών του έτους.

Από τα αρχαία χρόνια, σε όλα τα μήκη και τα πλάτη της Γης, τέτοια φαινόμενα γιορτάζονταν από τους λαούς, που τους απέδιδαν μυθικές σημασίες.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

1/7 έως 30/9/2017

ΑΝΩΝΥΜΟΣ	50 €	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
----------	------	--------------------------------

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2018

Με ιδιαίτερη χαρά πληροφορούμε τα μέλη και τους φίλους μας, ότι το Ημερολόγιο του Συνδέσμου για το 2018 ετοιμάστηκε και περιέχει εξαιρετικές θαλασσογραφίες που ευγενικά μας προσέφερε ο συμπατριώτης μέλος μας, φίλος και καταξιωμένος ζωγράφος Μιχάλης Μακρουλάκης.

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ του Συνδέσμου τον Ευχαριστούν θερμά, διότι εκτός από την προσφορά των πινάκων παραστάθηκε αυτοπροσώπως και στην στοιχειοθέτηση του Ημερολογίου μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πένθη

Απεβίωσε και ετάφη στη Σύρο η Στέλλα Παλαμηδά.

Απεβίωσε στην Αθήνα και ετάφη στη Σύρο το μέλος μας Μαρία Δράκου το γένος Γεροκούνα.

Απεβίωσε και ετάφη στη Σύρο στις 8/8/17 ο επί σειρά ετών βιβλιοπώλης και ευπατρίδης Ευστάθιος Σταθόπουλος ετών 95.

Απεβίωσε στη Σύρο όπου και ετάφη ο Εμμανουήλ Σκευοφύλακας, αδελφός του μέλους μας Γρηγόρη Σκευοφύλακα

Δραστηριότητες Συνδέσμου

Σας πληροφορούμε ότι οι δραστηριότητες του Συνδέσμου για τη χειμερινή περίοδο θα επαναληφθούν την 15η Οκτωβρίου 2017 έως την 15η Ιουνίου 2018. Κατά την περίοδο αυτή η αίθουσα του Συνδέσμου θα παραμένει ανοικτή κάθε Πέμπτη από τις 05:30 το απόγευμα έως τις 8:00 το βράδυ. Εκτός αυτού, όποτε χρειαστείτε, μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας μέσω της επιλογής του Ιστότοπου μας "Επικοινωνία" ή με email στη διεύθυνση μας syn.syrianon@gmail.com

Απάγκιο

του Τάκη Κυριτσόπουλου

Άλλοι απαγκιάζουνε τις νύχτες στα μουράγια,
Άλλοι μεθάνε σε άδεια καπηλειά
Και εσύ γυρεύεις να σου λύσουνε τα μάγια
αυτοί, που αιώνια κατεβαίνουνε σκαλιά,
κι αυτοί που χρόνια στη μεσόχτιστη ζωή τους
την προχωράνε ψαλιδιά την ψαλιδιά.

Φυσά ο Μαΐστρος και ξεφτίζει το φεγγάρι,
μα λησμονάς την προφητεία του σφυγμού
και πότε γίνεσαι θεός, πότε σφαχτάρι,
πότε γραμμούλα ενός ατελείωτου αριθμού,
μέχρι το βλέμμα πινελιά να ξαναπάρει
αγνογαλάζια κάποιου επομένου ουρανού.

Ένα γεράνι θα επιπλέει στο χαμομήλι,
Στο καφεδάκι θα' ναι η γεύση πικρή,
Το πέρασμα σου θα σκιάζει μια ανθοστήλη
Και 'δω στο χώμα που ματώναμε μικροί,
Θα σε σκεπάσουνε ξερές πευκοβελόνες
Μια μέρα ηλιόφωτη κι ωραία σαν Κυριακή.

ΑΣΤΕΡΙΑ

Του Δημήτρη Βόϊκου

Δε στρέφει πια ο άνθρωπος στον ουρανό το βλέμμα,
των παπουτσιών τις μύτες λες, κοιτά εκστατικός.

Μετέωρος και μόνος παραμένει ο ναυτικός,
που αγναντεύει ώρες, τ' ουρανού το στέμμα.

Την Άρκτο τη μεγάλη και πιο πέρα τον Κηφέα.

Το Πολικό αστέρι, που φυλάει τον Βορρά.

Ένα τσαμπί σταφύλι οι Πλειάδες! Ζωηρά,
φωτίζουν η Αίγα κι η Κασσιόπη, παρέα.

Τετράπλευρο σχήμα ο Πήγασος τρέχει, καλπάζει,
πηγές με τις οπλές του σπέρνει, άτι φτερωτό.

Η Ανδρομέδα δεμένη, λυχνάρι διαλεχτό.

Τις ψυχές μελετά ο Καρκίνος, σαρκάζει..!

Ασπίδα κρατά, με τη ζώνη το ξίφος κι η θήκη,

πάνοπλος ο Ωρίων ανατέλλει κυνηγός,

σα χρυσές επωμίδες τα δυο του αστέρια, ταγός

ο Ρίγκελ, στο πόδι του είναι χαλίκι.

Τ' αστέρια όπως πάντα σε λίγο, το φως τους θα ρίχνουν,
φυλάνε ανώφελα βάρδια, στον κόσμο σκοπιά.

Ξεχνούν οι άνθρωποι, δεν τα χρειάζονται πια..!

Μονάχα στον Ναύτη το πέρασμα δείχνουν!

Όσα δεν φτάνει η Αλεπού.....

(Ασώτου μύθοι)

Του Νίκου Σαλίβερου

.....

Ο μύθος πια της αλεπούς αντίστροφα δουλεύει,
γίνηκε σαν του μουστερή ,το θύμα όπου γυρεύει.
Αφ' έφαγε του σταφυλιού, όλα τα κρεμαστάρια
και τ' αποτρύγι απομυζά, από φτωχών μαστάρια.

//

Στο κόσμο τώρα αυγάτισαν ύπουλες αλεπούδες
που ξεγυμνώνουν σωρηδόν και νέους και παππούδες.
Οι άμοιροι πληρώσανε δουλεύοντας μ' ιδρώτα,
κι' αλεπουδίσια χάνουνε του κόπου τους τα φώτα.

//

Με λόγια ξεγελάσανε, ασβούς, λαγούς, κοράκια
ασύστολα παντού πετούν θανάτου τα καμάκια.
Τ' Αίσωπου τα διδάγματα θεώρησαν φαρμάκια
και δίνουνε, στο Μαμωνά , οφέλους τα φιλάκια. ...

//

Ο μύθος εξεθώριασε πικρή εγίν' αλήθεια
κι' η Θέμιδα ποντίστηκε σε βύθια παραμύθια.
Η αλεπού ασύδοτη , τρώγει του δίκιου στήθια
και με κενά εκτρέφεται ό κόσμος κολοκύθια.

